

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

33. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

21. SRPNA 2011

Z obsahu:

Prázdniny s Biblií

Katecheze Benedikta XVI.
při generální
audienci v Castel
Gandolfo 3. srpna 2011
- strana 2 -

Apoštolka úcty k Ježíšovým ranám

Giandomenico Mucci SJ
- strana 4 -

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (4)

- strana 6 -

Náš nový život

- strana 8 -

Ocenil jsem sexuální morálku katolické církve

- strana 9 -

„Křesťanský terorista“

Andreas Unterberger
- strana 10 -

Znamení nebeské ochrany

Kardinál
Giovanni Battista Re
- strana 11 -

Sv. František mezináboženský

Bernward Deneke FSSP
- strana 12 -

Peter Paul Rubens (1577-1640): Šimon Petr

Skutečnost, že papež jako římský biskup se stal také hlavou státu, je sice historická skutečnost, ale ta nepatří k podstatě jeho úřadu a postavení v církvi. Tři první staletí vykonával papež svůj úřad, aniž by byl světským panovní-

Editorial

kem, a zůstane zákonitou hlavou církve, i kdyby byl zcela zbaven svého miniaturního státu. Poukazuje-li dnešní „demokratizátoři“, že církev je nejstarší absolutní monarchie, pletou si ve skutečnosti pojmy. Církev jako taková se neváže na žádné mocenské zřízení a není možno ji srovnávat s vládními formami okolního světa. Její charakter je ryze duchovní, a proto také není možno od ní požadovat, aby držela krok s vývojem forem sekulární správy. Platí to tím spíše, že i samotná společnost je na omylu, pokud se domnívá, že její ústavy se dopracovaly ke své nejvyspělejší formě. Stačí se ohlédnout na dvacetileté tápání našich „demokratických“ vlád, které vedou společnost od deseti k pěti, při čemž vyhlídka nějakého zlepšení je v nedohlednu.

Ústava církve se sice v lecčems podobá světským ústavám, ale její základ není lidského, ale božského původu. Na založení církve se nedohodli lidé, tak jako si apoštolové nevybrali Krista, ale Kristus si vybral je. Ne že by těmto Ježíšem zvoleným rybářům nepřišly na mysl také aspirace na světské panování, ale všechny takové představy Pán hned v zárodku odmítal. Řekl jim zcela jednoznačně: „U vás tomu tak nebude.“ Jestliže forma, kterou Pán vtiskl své církvi, připomíná monarchii, není to proto, že v té době vládl tehdejšímu světu jeden císař, ale proto, že skutečnou hlavou útvaru, který Pán zde na zemi založil jako své království, je sám Bůh, který je jeden jediný a jeden zůstane až do skonání věků.

V tom smyslu se obrátil na apoštola Šimona, syna Janova, změnil jeho jméno, a tím i jeho budoucí postavení mezi Dvanácti, které definoval takto: „Jsi skála, na které zbuduji svou církev.“ Z těchto slov vyplývá zcela jednoznačně, že tohoto apoštola si Pán

vyvolil, aby byl nejvyšším pastýřem Kristovy církve. Tuto církev si tedy nebude budovat Petr, ale sám Pán a Petr bude jeho viditelný zástupce, který také jako jediný obdrží „klíče nebeského království“,

tedy nejvyšší správní, zákonodárnou i soudní moc, a bu-

de ji vykonávat nikoliv z vůle lidu, ale z božského ustanovení a moci.

Na to pak navazují další Ježíšova ustanovení: „Prosil jsem za tebe, aby tvá víra neochabla, a ty po mém obrácení utvrzuj své bratry.“ Dovršením tohoto jmenování je trojí Ježíšův příkaz, který obdržel jedině Petr: „Pas mé ovce a mé beránky.“ Petr se tak stal nejvyšším pastýřem a nejvyšším učitelem. Možnost „plurality“ těchto hlav zcela vylučují Ježíšova slova o jednotě. Pokud taková pluralita vznikne, bude to v rozporu s Pánovou vůlí.

Konkrétním potvrzením tohoto ustanovení je skutečnost, že ostatní apoštolové jako svědkové Ježíšových zakládajících kroků tomu takto jednoznačně rozuměli a plně ustanovenou autoritu uznávali. Platí to i o Janovi, ačkoliv to byl apoštol, kterého Mistr obzvláště miloval. Petr je vždy uváděn v seznamu apoštolů na prvním místě. Matouš říká výslovně: „První Šimon, nazvaný Petr...“ Zcela jasně to vyplývá hned z prvních stránek církevních dějin – Skutků apoštolů. Po Pánově odchodu se Petr ujímá jednoznačně vedení apoštolského sboru: řídí Matějovu volbu, káže jako první po seslání Ducha Svatého, předsedá prvnímu sněmu v Jeruzalémě a schvaluje listy Pavla, který za ním přichází, aby si vyžádal potvrzení svého úřadu. Tak to také převzali a chápali první nástupci apoštolů, např. Klement či Ignác Antiochijský a další v dějinách prvotní církve. Žádný jiný z apoštolů nemá podobný Petrovu nikdy nenáročoval, proto ho nemůže nárokovat ani žádný biskup či patriarcha, jehož poslušnost není možno odvodit přímo od apoštola Petra, římského biskupa. Petrův primát rozhodně nikdy nebyl pouze čestný.

Dokončení na str. 13

Prázdniny s Bibli

Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci v Castel Gandolfo 3. srpna 2011

Drazí bratři a sestry, jsem velice rád, když vás vidím na náměstí v Castel Gandolfo a mohu opět zahájit katecheze přerušené v červenci. Chtěl bych pokračovat v tématu, které jsme začali, tj. ve „škole modlitby“, také dnes, ale poněkud jiným způsobem, aniž bych se vzdálil od tématu, a zmínit se o některých aspektech duchovního charakteru, které se mi zdají užitečné nejen pro ty, kteří prožívají v určité části světa letní prázdniny jako my, ale také pro ty, kteří jsou zaměstnání každodenní prací.

Když máme trochu času v přestávce v naší aktivitě, zvláště během dovolených, často bereme do ruky knihu, kterou si toužíme přečíst. A to je právě první aspekt, u kterého bych se chtěl zastavit. Každý z nás potřebuje čas a prostor k usebrání, k meditaci, ke klidu... Díky Bohu, že je tomu tak! Tato potřeba nám říká, že nejsme stvořeni jen pro práci, ale také abychom přemýšleli, uvažovali nebo prostě abychom sledovali myslí a srdcem nějaké vypravování, příběh, se kterým se ztotožňujeme, v určitém smyslu se v něm „ztrácíme“, abychom se pak opět našli obohaceni.

Přirozeně mnohé z těchto knih na čtení, které bereme o dovolené do rukou, jsou spíše pro rozptýlení, a to je normální. Nicméně mnozí lidé, zvláště pokud mohou mít prostor a dobu k relaxaci více prodlouženou, věnují se četbě něčeho náročnějšího. Měl bych proto takový návrh: Proč neobjevit několik knih Bible, které nejsou běžně známé? Nebo ze kterých jsme slyšeli úryvek v liturgii, ale které jsme nečetli celé? Opravdu, mnoho křesťanů nikdy nečte Bibli a mají o ní vědomosti velmi omezené a povrchní. Bible – jak říká její jméno – je soubor knih, malá „bibliotéka“ zrozená

v průběhu tisíce let. Některé tyto „knižečky“, které ji vytvářejí, zůstávají takřka neznámé pro větší část osob, také dobrých křesťanů. Některé jsou velice krátké, jako *knih Tobias*, vyprávění, které hovoří velmi hluboce o smyslu rodiny a manželství; nebo *knih Ester*, ve které židovská královna vírou a modlitbou zachránila svůj národ od záhuby; anebo ještě kratší *knih Rút* o cizince, která zná Boha a zakouší jeho prozřetelnost. Tyto knihy je možno přečíst celé za hodinu. Náročnější a skutečně mistrovská díla jsou *knih Job*, která pojednává o velkém problému nevinné bolesti; *knih Kazatel*, která udivuje moderností, s jakou se pouští do diskuse o smyslu života a světa; *Píseň písní*, úchvatná symbolická báseň o lidské lásce. Jak vidíte, všechny tyto knihy jsou ze Starého zákona. A Nový? Jistě. Nový zákon je známější, literární druhy jsou méně pestré. Nicméně je krásné číst a objevovat *evangelium* jako celek, a stejně tak doporučuji *Skutky apoštolů* a *epistol*.

Chtěl bych dnes na závěr, drazí přátelé, doporučit, abyste měli během letního období nebo ve chvílích volna po ruce svatou Bibli, abyste ji vychutnali novým způsobem a přečetli si některé její knihy méně známé nebo také více známé, jako evangelia, ale v souvislé četbě. Tak se chvíle odpočinku mohou stát nejen kulturním obohacením, ale také duchovní stravou, schopnou posílit poznání Boha a rozhovor s Ním, modlitbu. A to se mi jeví jako krásná činnost pro dovolenou: vzít knihu Bible, mít tak oddech a současně vstoupit do velkého prostoru Božího slova a prohloubit náš kontakt s Věčným a právě tak využít volný čas, který nám Pán dává.

Bollettino Vaticano
3. srpna 2011
Překlad -lš-

Záruka nepřemožitelnosti

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Ty jsi Mesiáš. - Ty jsi Skála.

Pán se opět odebral se svými přáteli na pohanská území daleko od lidí, protože chce být o samotě jen s nimi. Prožili spolu již rok a půl a nyní je zapotřebí, aby měli zcela jasno v tom, kým vlastně jejich Pán a Mistr je.

Překvapí je nečekanou otázkou: *Za koho lidé pokládají Syna člověka?* Vyčet je pes-
trý. Kolik je to názorů, a všechny jsou daleko od skutečnosti. A to apoštolové taktně pomlčeli o názorech předáků, kteří by sice nejspíše měli rozpoznat, kým je Pán, ale ve skutečnosti se odvažují pokládat ho dokonce za společníka Belzebuba. Ačkoliv už tak dlouho chodí Ježíš od místa k místu, hlásá svou radostnou zvěst a prokazuje dobrodiní, vlastně dosud nikdo si o Něm nebyl schopen vytvořit správný úsudek. Z odpovědí apoštolů můžeš ovšem také vyrozumět, jak sporné a nespolehlivé je veřejné mínění a jak bláhoví jsou ti, kdo by se chtěli opírat jen o ně! Proč jsou soudy o Ježíši tak nedostatečné a nevystihující? Protože jeho skutečná osobnost nemá mezi lidmi obdoby. Překračuje jejich představy tak nesmírně, že jim dosud ani na mysl nevstoupilo⁽¹⁾, kým doopravdy je tento divotvůrce z Nazareta. Ty zástupy, které za Ním táhnou od místa k místu, ani nejsou schopny slyšet pravdu o Ježíši, protože více než na Boha myslí na svržení římského jařma, a to povážlivě ovlivňuje jejich názory i jednání.

Ale první Ježíšova otázka byla jen přípravou na otázku daleko závažnější. Ježíš chce slyšet především od svých apoštolů, co o Něm soudí. Na přímou Ježíšovu výzvu odpovídá z Dvanácti jen jeden. Protože Pán k názorům veřejnosti nezaujal žádné stanovisko, nejsou si najednou jisti, zda by řekli to, co by nejraději uslyšel. Projev se mimoděk až později, až budou žádat o místo po jeho pravici a levici a povedou mezi sebou spory, kdo je z nich největší. Šimonova odpověď se však zcela vymyká z rámce takového smýšlení. A Pán to ihned vysvětluje proč: protože mu to ve skutečnosti zjevuje sám Bůh. Pravda o Ježíši Kristu nebude přenechána lidskému dobrozdání ani libovůli. To je příliš vratké a vystaveno nejen lidské slabosti, ale i nástrahám pekla. Proto když Petr vyznal o Ježíši, že je svrchovaný Pán

a Bůh, Pán toto vyznání nejen přijímá, ale ihned potvrdí slavnostním příslibem, jaký může dát jedině Bůh: *Ty jsi Skála a na tobě zbuduji svou církev, kterou moc pekla nepřemůže.*

Poděkuj Pánu za toto slavnostní prohlášení, které je zárukou a útěchou pro všechny křesťany. Ta útěcha je paradoxně o to větší, že tato slova říká Pán slabému, prchlivému a nevzdělanému člověku. Tak jako Petr nepoznal sám od sebe, kým je Ježíš, tak ani církev neponese sám od sebe. Vidět v Petrovi a jeho nástupcích jen člověka znamená ignorovat Boží záměr. Proč Ježíš mluví o nepřemožitelnosti své církve? Kdyby Bůh nevěděl, že pekelné mocnosti budou pro jeho církev představovat trvalé ohrožení, nebylo by třeba příslibů, nebylo by o čem mluvit. Ale boj s mocnostmi pekla bude tvořit podstatnou část budoucích dějin církve. Nebude období, kdy by nebyla ohrožována nejrůznějším způsobem: nejen krvavým pronásledováním, ale také bludnými naukami, pokušením slávy a moci, bohatstvím, rozmařilostí a lidskou pýchou, založenou tu na přecenění rozumu, tu na pokroku a blahobytu. Pro boj s tolikým protivenstvím potřebuje církev záruku neomylnosti svých závažných rozhodnutí.

K tomu budou sloužit Petrovy klíče. Komu svěří Pán odpovědnost, tomu zajistí i pomoc a toho pak bude i respektovat. Petrova pravomoc je zárukou Satanovy bezmocnosti. Zpochybňovat ji znamená opouštět skálu pod nohama a vstupovat na plovoucí písky. Papežství je jedinou stmelující silou: bez něho vznikají jen další a další rozštěpení. Všechny rozkoly jsou ve svém jádru protipapežské.

Rozhlédni se tedy nyní kolem sebe. Pán chce od tebe slyšet i dnes: Za koho pokládají lidé Syna člověka? Co odpovíš svému Spasiteli? Ačkoliv se už dva tisíce let hlásá pravda o vtěleném Božím Synu, soudí o Něm lidé správně? Není nakonec nejvíce těch, které taková otázka vůbec nezajímá? Taková netečnost může být dokonce horší než nepřátelský postoj. Chceš podniknout něco pro jeho dobré jméno?

Učiň tak nejdříve u sebe. Za koho Ježíš pokládáš ty? Pán ti klade tuto otázku, abys na ni odpověděl s veškerou vážností především sám sobě. Nediv se tomu. Je tu totiž jedno vážné nebezpečí, že i tebe může ovládnout představa, která neodpovídá tomu, kým je sám Pán, protože staviš dosud spíše na tom, co ti zjevuje tělo a krev. I při hledání Boha mohou pozornost tvého srdce odvést stranou tvé sebeklamy, které jsou

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 22,19-23

Toto praví Hospodin Šebnovi, správci královského paláce: „Vyženu tě z tvého místa, z tvého úřadu tě svrhnou. Pak povolám svého služebníka Eljakima, syna Chilkijáhova, obléknu mu tvou řízu, přepášu ho tvým pásem; tvou moc mu předám do ruky. Bude otcem obyvatelstvu Jeruzaléma a Judovu domu. Na jeho rameno položím klíč od Davidova domu; když otevře, nikdo nezavře, když zavře, nikdo neotevře. Zarazím ho jako hřeb na pevné místo, pro svůj rod zaslouží čestné křeslo.“

2. čtení - Řím 11,33-36

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť „kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet?“ Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všechno. Jemu bud sláva navěky! Amen.

Dokončení na str. 15

přitažlivé tím, že se ti jeví jako cesta k rychlému a pohotovému uspokojení tvých skrytých tužeb, ale ve skutečnosti oslepují a zamlžují tvůj pohled, takže přestáváš rozlišovat pravdu. Zkoumej proto s veškerou opravdovostí, zda hledáš Boha pro Něho samého, nebo pro sebe a své uspokojení. Za koho doopravdy pokládáš Syna člověka?

Ježíš k tobě nepřichází proto, abys u Něho nacházel snadné a rychlé naplnění svých okamžitých tužeb, aby ses mohl stále cítit dobře. Může ti být nejbližší, když prožíváš největší sklíčenost a protivenství. Nauč se spoléhat se raději na Pána než na své city. Všechno, co dělá, dělá pro tvoje dobro. Jen domysli do důsledků, co ti o Něm říká svatý Pavel. Vždyť jeho štědrost je bezmezná. To, co ti tvá sebeláska představuje jako zklamání, bývá nejčastěji jen důsledek tvé lidské krátkozrakosti, která si nepřipouští, že jeho plány s tebou jsou pro tebe ještě neproniknutelné. Ale kdo může vědět lépe než On, který je nekonečná Moudrost a bezmezná Poznání, *co je ti ku pokoji?*⁽²⁾ Vyznej víru ve svého Pána nikoliv slovy, ale bezmeznou důvěrou a bezvýhradným sebeodevzdáním. Můj Pane, jsi to opravdu Ty, koho miluji? Je to opravdu Tvoje přítomnost, z čeho se raduji? Od Tebe a skrze Tebe je všechno.

Nauč mě *chválit Tě celým svým srdcem a slavit Tvé jméno. Tvá dobrota trvá na věky.*⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 1 Kor 2,9; ⁽²⁾ Lk 19,42; ⁽³⁾ resp. žalm 138.

Apoštolka úcty k Ježíšovým ranám

Bude řeč o duchovním životě prosté řeholnice z řádu Navštívení Panny Marie v Chambéry, která žila v letech 1841–1907: sestry Marie Marty Chambonové. Je to život skrz naskrz charismatický, původem, povoláním, nejvyššími mystickými zážitky, přijatým a naplněným „posláním“. Je to život celý chráněný mlčením a modlitbou, který se celý odvíjel v jediném klauzurním klášteře bez viditelných úspěchů, často poznamenaný dlouhotrvajícími pokoleními a nepochopením, život neobdařený ani takovými přirozenými dary, jakými se vyznačují často osoby, které budí u druhých pozornost.

Sestra Chambonová se narodila jako venkovanka, zachovala si vždy onen charakter, jaký získala při tvrdé práci na poli, zůstala negramotná a nevyznačovala se ani tělesnými půvaby. Ale její prostá nevinná duše se seznamovala od dětství důvěrně s Bohem a Pán ji obdařil oním vnitřním štěstím, které lidé jen zřídka zakoušejí.

Z důvěrnosti s Ježíšem se zrodila její prostota v modlitbě, forma její intuitivní moudrosti a velké lásky a schopnost pochopit své poslání a šířit úctu k Ranám Ježíše Krista a k jeho bolestné Matce.

V sestře Chambonové můžeme pozorovat a uctívat ono tajemné zalíbení, jaké Pán nachází v duších opravdu „chudých v duchu“, v oněch nástrojích, které si vybírá, aby v nich pokračoval zde na zemi v díle svého nekonečného milosrdenství. Je to současnice svaté Bernadety Soubirous, Terezie z Lisieux, Gemmy Galgani a je to dcera stejného řádu, ze kterého vzešla svatá Markéta Marie Alacoque. Není náhoda, že svými charismatickými dary je pokračovatelkou spirituality Nejsvětějšího Srdce, která měla právě v tomto řádu svůj

první počátek a centrum svého rozšíření.

Dětství a mládí

Františka Chambonová se narodila ve vesnici Croix-Rouge nedaleko Chambéry 6. března 1841 v rolnické rodině. Byla pokřtěna týž den a měla jako chůvu sestru svého otce, která měla velký vliv na její duchovní formaci.

Její život se svou chudobou a utrpením podobal životu Ježíšovu. Narodila se v chudém domku s doškovou střechou a s podlahou z udusané hlíny, který je možno přirovnat k betlémské stáji. Rodina měla k dispozici jedinou studenou a vlhkou místnost.

Byla nejstarší z početných sourozenců – jedné sestry a šesti bratrů. Rodina vlastnila jednu kozu, kterou Františka vodila na pastvu, jakmile jí to její dětský věk trochu dovolil.

Otec byl velmi prostý, poctivý člověk, který živil rodinu prací na poli a v blízkých kamenolomech. Její matka byla podle svědectví těch, kteří ji znali, světeče. Vodila svou dceru na pobožnosti a stoupala s ní na vrch zvaný Kalvárie, kam vedla křížová cesta. Jako dospělá řekla sestra Marie Marta o své matce: „Matka nade všechno kladla službu Bo-

hu, byla velmi důsledná a nedala chlapcům snidání, dokud nevykonali ranní pobožnost.“ Pod vlivem matky se Františka často obracela v modlitbě k Bohu. Udělala si v jednom koutě oltářík, kde byly svaté obrázky. V noci vstávala a klečela zde na zemi, dokud ji matka neposlala zpět na lůžko.

Pán se Františce zjevil záhy. Měla osm nebo devět let, když ji teta na Velký pátek zavedla do kostela k uctění svatého kříže. Ježíš se jí představil „celý zalitý krví a sama rána“. „V jakém žalostném stavu byl!“ řekla později. Bylo to první z jejích vidění umučeného Pána, která ji pak zaměstnávala po celý život.

V dětství však vidávala Ježíše jako Dítě, poprvé 8. září 1850 při prvním svatém přijímání. Zjevil se jí ve svaté Hostii a slíbil jí, že ho uvidí při každém přijímání, a tak tomu skutečně bylo.

Ježíš se stal jejím neoddelitelným společníkem. Provázel ji při práci na poli, hovořili a zpívali spolu „Tantum ergo“ a jiné písně, které znala z kostela. Jednou o svátku Narození Panny Marie se jí zjevila Panna Maria, která jí dala na chvíli podržet Ježíška. Na konci života vzpomínala sestra Marie Markéta na tyto okamžiky a říkala svým spolusestrám: „Byli jsme vždycky spo-

Marie Marta Chambonová

lu..., jak jsem byla šťastná..., měla jsem v srdci ráj.“

V době, kdy docházelo k těmto zjevením, nikomu o nich neřekla a myslela si ve své prostotě, že druzí mají stejné zážitky. Ale její horlivosti a čistoty si nemohl nevšimnout místní farář, který jí dovozoval častou účast na mši svaté a svatém přijímání. Zdálo se, že má vrozenou moudrost o křesťanských ctnostech a chápala již jako dítě smysl a hodnotu umrtvování. I když žila život plný odříkání, žádala matku, aby jí dávala polévku dřív, než do ní přidá kousek másla.

Krok za krokem se v ní rodilo řeholní povolání, a když chodila sbírat byliny nebo dřevo, přicházela až k ohradě kláštera karmelitánek nebo Navštívení Panny Marie a říkala Pánu: „Ježíši, prosím Tě, uveď mě dovnitř!“ Když se jí sestry později ptaly, proč chtěla vstoupit do kláštera, když měla Ježíše tak blízko sebe, odpovídala: „Chtěla jsem se zabývat jen Jím, žít jako andělé a nevidět věci tohoto světa.“

Kláster

Františka se nejprve představila v klášteře karmelitánek, ale nebyla přijata, nebyla prý dosti robustní, aby vydržela přísnou řeholi. Přijaly ji však sestry Navštívení Panny Marie v Chambéry. Vstoupila k nim v roce 1862 ve věku 21 let. Odloučení od rodiny bylo bolestné pro obě strany, protože prvorozená byla v rodině velmi oblíbená. Teprve

Kostel sv. Františka Saleského v Chambéry

TADY JE TO ZASE!

Tento příběh vyprávěl P. Sineux při duchovní obnově 29. července 1964: Jeden protestantský pastor ve Skotsku měl ve své farnosti také několik katolických rodin z Irska. To ho hněto a chtěl jako horlivý protestant jejich víru potlačit. Rád se přitom obracel na děti.

Jednoho dne potkal osmileté irské děvčátko, přátelsky je oslovil a požádal, aby se pomodlilo nějakou modlitbu. Slíbil mu za to několik penny. Děvčátko začalo Otčenáš. Vyzval je k ještě další modlitbě. Když malá začala Zdravas Maria, pastor ji přerušil a řekl: „To není žádná modlitba. Modlit se můžeme jen k Bohu, ne k ženě.“ Děvče bylo z toho poněkud zmatené, ale pak začalo Věřím v Boha. Když došlo na slova: „...narodil se z Marie Panny“, zarazilo se a řeklo: „Tady je to zase! Co teď?“

Později se pastor přiznal, že byl z toho sklíčený. Dal dívce dvě penny, rozloučil se a šel zamýšlený domů.

Tady je to zase! Ta Panna Maria je v jeho Věřím, které se tak často modlí, a nemyslí na to. Vždyť je to střed naší víry! A to byl začátek jeho dlouhých úvah, které skončily tím, že přijal katolickou víru. Často to později vyprávěl jako katolický kněz.

F. J. E.

Recueil Marial Nr. 25, 1991

později řekla jedné své družce: „V první době byla moje mysl stále dole u mých rodičů. Ale jakmile mě tyto myšlenky přepadly, držela jsem je na uzdě a vracela jsem se ke svým povinnostem.“

Počátky klášterního života se neobešly bez těžkostí, protože její vnější chování se jevilo poněkud drsné v pohybu i ve vyjadřování. Neuměla číst ani psát, měla slabou inteligenci i paměť. V práci se dopouštěla chyb, byla zapomnětlivá a dostávalo se jí za to výtek a pokoření od magistry novicek. Měla živou povahu a někdy se dala strhnout k netrpělivosti. Rmoutila se pro to a stěžovala si ve své prostotě Pánu. Říkala: „Můj milý Ježíši, při tolika tvých milostech jsi mi ponechal všechny tyto chyby.“ Odpověděl jí: „*Tvoje nedokonalosti jsou největším důkazem, že všechno to, čeho se ti dostává, je od Boha. Nikdy tě těch chyb nezbavím, jsou závojem, který zakrývá mé dary.*“ Jako novicka projevovala věrnost v povinnostech, skromnost, mlčenlivost a usebranost a vynikala v poslušnosti a učenlivosti.

Chovala zvláštní úctu k umučení Páně.

První mimořádná zjevení

Po dobu dvou let, která následovala po jejích slibech, se kromě jejího neobyčejného způsobu modlitby a usebranosti nejevilo v jejím chování nic, co by svědčilo o mimořádných milostech, kterých se jí mělo dostat.

Všechno, co o tom bude napsáno, pochází z rukopisů, které psaly její představené, kterým se sestra Marie Marta světovala na příkaz samotného Ježíše: „*Pověz svým matkám představeným, aby zapsaly všechno, co pochází ode Mne i co pochází od tebe. Neříkají špatně, když poznají i tvé chyby: toužím, abys jim sdělila všechno, co se v tobě děje, pro dobro, které z toho jednou vzejde, až budeš v ráji.*“

Sestra Marie Marta nemohla samozřejmě kontrolovat, co

matky napsaly, ale o to se postaral Pán. Objevují se občas také poznámky: „*Tvoje matka opomněla napsat to a to. Chci, aby to bylo zapsáno!*“

Představeným doporučil Pán, aby všechno zapisovaly a uchovávaly v tajnosti před osvěcenými církevními představenými, na které se obrátily, aby nebraly jen na sebe odpovědnost za tuto mimořádnou sestru. Po přísném zkoumání byly ochotny potvrdit, že „cesta, po které jde sestra Marie Marta, má jasné nadpřirozené znaky“. A tak nevynechávaly nic z toho, co jim sdělovala tato sestra, a zanechaly na začátku svých rukopisů prohlášení: „*V přítomnosti Boží a našich svatých Zakladatelů přepisujeme zde v poslušnosti s co největší možnou přesností to, o čem věříme, že to zjevilo nebe, pro dobro komunity a k prospěchu*

duší v milosti láskyplného Ježíšova Srdce.“

Je třeba říct, že kromě určitého odříkání, které si přál Bůh, a kromě nadpřirozených zážitků, které byly tajemstvím představených, neprojevovalo se na vnějším chování sestry Marie Marty nic, čím by se odlišovala od ostatních sester Navštívení; nebylo nic prostšího, běžnějšího než její každodenní práce.

Byla jmenována refektářkou v ústavě pro dívky a strávila v této funkci svůj život. Pracovala skrytě, mlčky, vzdálená od společenství ostatních sester. Zvládla velké množství práce; protože musela sloužit i chóru a sbírat všechnu úrodu, musela v některých obdobích vstávat ve čtyři hodiny ráno.

Představené, které zaznamenávaly její důvěrnosti s Bohem, začaly skrze ni prosit o pomoc

ZÁJEM O EXERCICIE TRVALE ROSTE

Exerciční zařízení v diecézi Mnichov zaznamenávají rostoucí zájem o exercicie a duchovní obnovu. V období 2004–2010 se počet účastníků více než zdvojnásobil. Zájem je především o klasické ignaciánské exercicie a kontemplativní programy. Do této činnosti je zapojeno mnoho klášterů a vzdělávacích domů. Ve farnostech se rozšířily „exercicie ve všední den“. Účastníci přicházejí každý den po své běžné práci a věnují čas rozjímání, modlitbě a různým cvičením podle písemných instrukcí. Jednou týdně se scházejí s hlavním vedoucím těchto exercicií.

Kath-net

v různých záležitostech. V roce 1867 řádila v Savojsku cholera a také v Chambéry bylo mnoho obětí. Matky jí uložily, aby prosila o ochranu před chorobou pro komunitu i pro chovanky. Ježíš poručil, aby sloužily nemocným, a slíbil, že budou imunní, a skutečně, žádná z nich nebyla strašnou chorobou zasažena.

Při té příležitosti, když slíbil svou ochranu, žádal Pán také skutky pokání a „modlitbu ke cti svatých Ran“.

Již dříve uložil Ježíš sestře Marii Martě posláni „*zžitkovat plody jeho umučení*“ tím, že bude „*obětovat ustavičně věčnému Otci svaté Rány za Církev, za komunitu, za obrácení hříšníků a za duše v očistci*“, ale nyní o to žádal celý klášter.

Řekl: „*Mými Ranami zajistíte zemi všechny poklady nebes.*“ „*Musíte zžitkovat poklady mých svatých Ran. Není třeba, abyste zůstávaly chudé, když váš Otec je tak bohatý: vaším bohatstvím je moje utrpení.*“

Její posláni

V září 1867 během tridua milostí ukázal Ježíš sestře Marii Martě jasně její posláni, které měla splnit během svého života a které ona vždy nazývala „můj úkol“.

Zůstala tři dny, 26.–28. září, zcela nepohyblivá, beze slova, bez pohledu, bez potravy; puls zůstal normální, tvář byla lehce zbarvena. Na její celou se snesly „všechny záře nebes“, protože sem sestoupila Nejsvětější Trojice.

První den se jí představil věčný Otec, ukázal na Ježíše a řekl: „*Dávám ti Ho, abys Mi Ho často obětovala. Připojuj tě ke svým andělům, nad nimiž máš moc, abys Mi mohla ustavičně obětovat rány mého božského Syna za hříšníky, protože oni o nich jen kontemplují.*“

Otec byl obklopen serafy a ona mohla zakoušet něco z toho, co „oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidskou mysl nevstoupilo“.

► Sestra Marie Marta nikdy nešla slova, jimiž by mohla přiměřeně popsat to, co prožila.

Druhý den byla v duchu přenesena do Betléma a viděla svatého Josefa a svatou Pannu, která jí dala do náruče Dítě a řekla: „Dcero, daruji ti Ho, jako jsem Ho darovala světu.“

„V těchto viděních“ – říkají do slova rukopisy – „jí byly zjeveny dvě cesty otevřené pro duše: úplná odevzdanost do Boží vůle z lásky, která vede přímo do ráje, a druhá cesta konání dobra proto, že je třeba ho konat, ale bez pocitu lásky. V této cestě je mnoho utrpení, ale málo se postupuje vpřed.“

Třetí den viděla Nejsvětější Trojici. Věčný Otec jí daroval jeden paprsek Ducha Svatého a řekl: „Toto je světlo, utrpení a láska. Láska bude pro Mne, světlo, abys viděla mou vůli, a utrpení, abys v každém okamžiku trpěla.“

Pak jí ukázal kříž svého Syna a dal jí pochopit „cenu jeho svatých Ran ve vztahu k osobnímu dobru“ a ona pochopila, jaké je její „poslání“.

Je snadné vyrozumět, že po těchto třech dnech sestra Marie Marta, osvícená nebeským jasmem, s velkým utrpením otevřela oči pro pozemské věci. V rukopisech čteme: „Neměla už na zem nic, jen své tělo.“

Zjevila se jí také svatá Panna v den Navštívení Panny Marie doprovázená svatými zakladateli a svatou Marií Markétou Alacoque, aby jí utvrdila v jejím poslání, a řekla jí: „Dávám ti svého Syna z Navštívení, jako jsem Ho nesla své tetě Alžbětě... Moje dcero, byla jsi předem vyvolena, abys usmiřovala Boží Spravedlnost a dala tak působnost utrpe-

ní a svatým Ranám mého jediného Syna Ježíše.“

Pán Ježíš jí ukázal své Rány a potvrdil jí několikrát přednosti této pobožnosti a nekonečné poklady, které jsou v ní obsaženy. Řekl jí: „Moje dcero, pokaždé, když obětujete mému Otci zásluhy mých svatých Ran, získáváte nesmírné bohatství.“

„Můj Otec má zalíbení v obětování mých Ran a bolesti mé nebeské Matky. Obětovat Mu mé Rány je jako obětovat Mu jeho slávu: obětovat Nebi Nebe.“

„Není třeba se obávat ukazovat duším mé Rány. Mé Rány jsou prostá a snadná cesta, jak jít do ráje.“

Náš Pán ustavičně utvrzoval pokornou služebnou sestru, že je skutečně povolána, aby šířila úctu ke svatým vykupitelským Ranám, ukazoval jí je a říkal: „Neodvracej zrak od této knihy a překonáš v moudrosti ty nejmoudřejší. Modlitba ke svatým Ranám obsahuje všechno, a pak... chci, aby se touto pobožností posvětily nejen duše, s nimiž žiješ, ale mnohé další... Ale chci, abys zůstala vždy skrytá... Je mojí starostí dát ti poznat, že není jiné cesty, jak zajistit záchranu světa, než moje Neposkvrněná Matka.“

Aby rozmnožil její horlivost, ukazoval jí přednosti této pobožnosti a pak opakoval: „Jedna kapka mé Krve by stačila, aby očistila celou zemi, a vy na to nemyslíte... Neznáte její cenu... Kdo je chudý, ať přijde s vírou a pokorou a bere z tohoto pokladu mého utrpení. Hle, čím zaplatit za všechny, kteří mají dluhy... V rozjímání o mých Ranách najdete všechno pro sebe a pro druhé.“

(Pokračování)
Překlad -lš

VÝRAZNÝ VZESTUP POČTU ODPADLÍKŮ

Podle oficiálních údajů německé biskupské konference v roce 2010 opustilo katolickou církev v Německu 181 193 katolíků. To představuje proti roku 2009 vzestup o 47 %. Pokřtěno bylo 170 339 katechumenů. To je poprvé, co počet odpadlíků překročil počet nově pokřtěných. Podíl katolíků v počtu obyvatel se tím v Německu snížil na 30,2 %.

(kna)

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (4)

ČASTÉ ÚKONY LÁSKY

21. srpna 1975

Můj synu, definoval ses jako „kapka kalné vody, která padá do hlubin“. Nikoliv ty sis dal tuto definici, nýbrž Já jsem ti ji vnukl, abys mohl lépe pochopit realitu svého života.

Pověz Mi: může malá kapka vody, která padá dolů, náhle obrátit svůj pád a stoupat sama vzhůru? Ne, vidíš, je to proti přírodním zákonům.

Pověz Mi, synu, může duše zatížená dědičným hříchem a svými vlastními hříchy, může náhle z hloubky, kam směřuje, vystoupit vlastními silami vzhůru? Ne, absolutně ne!

Svatý Pavel to již vyjádřil: Bez mé pomoci nemůžeš ani říct „Ježíš je Boží Syn“. Tak tedy, můj synu, „moje malá kapka kalné vody“, Já tě chci osvobodit ode vši tvé škváry a učinit tě ryzím jako rubín. Jen Já tě mohu absorbovat a budeš se moci nacházet ve Mně v mystických zasnubách a tvořit se Mnou jedinou věc.

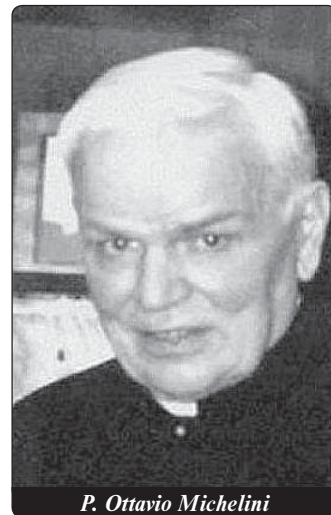
To je důvod, proč chci, abys ses vzdal novin, časopisů, televize. To je důvod, proč naléhavě žádám, abys konal časté úkony lásky, odříkání, pokání a oběti.

To je důvod, proč naléhám: věřit, doufat, milovat, důvěřovat, modlit se, mlčet, přijímat, trpět, obětovat, klanět se.

Tak konkretizuješ obdivuhodné dary, které jsem ti dal: víru, naději, lásku, den za dnem, hodinu za hodinou a uskutečňuješ své posvěcení.

Základní ctnost

Můj synu, když se definuješ jako „kapka kalné vody, která padá dolů“, říkáš velkou pravdu, která se proměňuje v pokoru; a ty víš, že pokora je základ všech ostatních ctností. Je to základní ctnost, která se staví

P. Ottavio Michelinimu

proti základnímu hříchu, a tím je pýcha.

Duch Svatý řekl: „Pýcha je kořen všeho zla.“ Nikdy se Mi nemůže líbit duše ponořená do pýchy. Zničení vlastního já je první věc, kterou musí udělat ten, kdo chce přiložit ruku k vlastnímu posvěcení.

Jak daleko jsme od tohoto díla duchovního zúrodnění! Mnoho zla také v Církvi, v mých služebnících, v zasvěcených i nezasvěcených duších má svůj původ v pýše. Jaká zaslepenost!

Žehnám ti, můj synu. Miluj Mě, hledej Mě ve dne v noci a vždy Mě najdeš, ty víš proč.

BUDUJÍ MATERIÁLNĚ

24. srpna 1975

Můj synu, napiš: špatný kněz – totožný s ďáblem, který vede duše do záhuby; vrah Boha i člověka; vlašný kněz – bodláčí v suché a neplodné zemi; dobrý kněz – totožný s trochou dobra; horlivý kněz – totožný s plamenem, který osvětluje, hřeje a očisťuje; svatý kněz – totožný s tolika dušemi spasenými a posvěcenými.

Synu, mnoho kněží se pachtí, vrtí, budují materiálně. Kdyby bylo tolik energie věnováno na budování mého království

v duších, jak by to bylo dobré... Místo toho jak jsou tito moji kněží leniví ve svém díle! Jsou jako fik z evangelia: listy, listy, ale žádný plod.

Viš přece, jak je absurdní myslet na posvěcení, a neposvěcovat se. Pomysli na všechno to, co jsem vykonal a konám, aby moji kněží byli svatí.

Drobek opravdové víry by stačil, aby se vyhnuli strašným důsledkům neplodné vyprahlosti kněžské duše. Neplodnost je hříšná pro nedostatek potřebné víry, naděje a lásky, tj. Božského života.

Chci je spasit

Viděl jsi mnoho duší, které stojí, které jsou takřka nepohyblivé, stagnují jako voda v bažině pro hříšný nedostatek dobrých a zkušených zpovědníků.

Viděl jsi krizi tolika zasvěcených duší pro hříšný nedostatek svatých a schopných duchovních vůdců. Mnohé z těchto duší, kdyby byly dobře vedeny, dosahovaly by vrcholů dokonalosti.

Jaká spoušť, můj synu, jaká spoušť! Tyto duše neuskutečnily nejvyšší cíle svého povolání pro slepou neschopnost těch, kterým byly svěřeny.

Proč ti říkám takřka výlučně o zlu, které sužuje moji Církev? Protože lékař se stará o nemocnou část těla, nikoliv o zdravou. A nejsem Já božský Lékař duší?

Nepřišel jsem, abych se staral o zdravé, ale o nemocné, nepřišel jsem k spravedlivým, ale k hříšníkům. A kdo je potřebnější při krizi vnitřního života než kněz?

Chci je zachránit, tyto moje kněze. Nekonečně je miluji, chci jejich obrácení. Řekl jsem obrácení, protože se jedná o obrácení.

Synu, je ve hře jejich duše, spása nebo věčná záhada jejich duší. Proto se modli a napravuj. Je to povinnost spravedlnosti a lásky.

Obětuj Mi své utrpení a miluj Mne. Žehnám ti.

Od mládí jsem věřil v nějakou formu „vyšší autority“. Postupem času jsem začal přemýšlet o světě okolo sebe a nebylo mi zcela jasné, proč jsou věci v přírodě a vesmíru uspořádány tak, jak jsou, přesto, že mnoho odpovědí mi poskytlo studium přírodních věd. Když jsem poznal svou přítelkyni, člověka silně věřícího, byl jsem doslova přinucen k návštěvě bohoslužeb. Netrvalo dlouho a to cosi, co mi v životě chybělo, co jsem neznal, jsem našel ve víře v Boha. Víra se stala uhelným kamenem, který vše dovršil a naplnil mě úctou a pochopením. Proto jsem se rozhodl svou cestu k Bohu dovršit (nebo také zahájit) křtem a birmováním.

Jiří

Na pokračování uveřejňujeme příběhy konvertitů, jak jsou zachyceny v dopisech olomouckému arcibiskupovi Mons. Janu Graubnerovi. Děkujeme za jeho laskavé svolení k jejich zveřejnění. Z důvodu zachování anonymity uvádíme pouze křestní jméno autora či autorky.

MĚLI BY BDÍT

25. srpna 1975

Četl jsi dnes v evangeliu slova, s nimiž jsem se obrátil na Petra? *Ty jsi Petr a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou.* V těch posledních slovech „brány pekla ji nepřemohou“ je jasně naznačena gigantická válka, ustavičný zápas, nevyhnutelný střet mezi silami dobra proti temným tajemným silám zla.

Ale když schází víra ve Mne, věčné Boží Slovo, s jakou odva-

hou se někdo rozhodne kázat mým jménem?

Jestliže nevěří a silně pochybují dokonce i ti, kteří byli pověřeni, aby formovali mé budoucí kněze, co bude možno říct o zítřku? Může špatný strom přinášet dobré ovoce?

Jak se přičií mému milosrdnému Srdci, když vidím duchovní trosky, které se tvoří v seminářích, v konviktech, v řeholních rodinách? Jak zabránit spravedlivému hněvu mého Otce?

Můj synu, spouští se lavina: její sesuv bude strašný a ničivý.

Důstojně slavit Eucharistii

Je třeba doporučit, aby věřící přijímali svaté přijímání vkláče a do úst. Prohlásil to kardinál Antonio Cañizares Llovera, prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátostný řád. „Věřící, kteří přijímají Eucharistii z rukou papeže Benedikta XVI., činí tak na kolenou a do úst. To je postoj, jaký jsme povinni zaujmout vůči Bohu a který je třeba opět obnovit.“

„Je to prosté, uvědomit si, že se nacházíme před Bohem, který k nám přichází, a my si to vůbec nezasloužíme. Myslím, že je pro celou církev nutné přijímat svaté přijímání na kolenou.“

„Pokud budeme svaté přijímání banalizovat, banalizujeme všechno a my nemůžeme neztratit nejdůležitější okamžik, jakým je svaté přijímání, a k tomu je naopak nutné uznání reálné přítomnosti Ježíše Krista, který je Bůh, Lásky nade všechnu lásku.“

Kardinál upozornil také na liturgické zlořády a zdůraznil, že je nutné to napravit především dobrým vzděláváním v seminářích, vzděláváním kněží, katechetů i věřících laiků. Toto vzdělávání musí přispět k tomu, aby se obřady konaly důstojně, v souladu s církevními normami, což je jediný způsob, jak důstojně slavit Eucharistii.

Kath-net

Jestliže ve válce důstojníci místo aby bděli a dělali všechno pro to, aby odhalili pohyb nepřítelů, spí a rozptylují se v zábavách, je katastrofa nevyhnutelná.

V mojí Církvě se boj šíří na všech frontách. Ne všechny hlídky jsou bdělé. Ti, kteří by měli bdít, mnoho spali a mnoho spí. Nevyžívá se velkých sil, které jsou dány mým kněžím, a bohužel mnozí se nacházejí v takové strnulosti, že jsou vážné pochyby, zda se ještě probudí.

Satan si vede zpupně

Není víry, protože život je povrchní. Stačilo by meditovat, trochu uvažovat o tom, co se děje v Církvě a ve světě, aby dospěli k logickému závěru, že to, co se děje ve světě, není něco nevyhnutelného, ale je to dílo Knížete temnot a jeho následovníků. Nepřikládá se váha mým četným varováním.

Nenaslouchá se náležitě napomenutím mé Matky a jejím četným zásahům, které ukazují křesťanům a zvláště kněžím, aby postavili hráz modlitby a umrtvování proti vražedným akcím Satana a jeho sluhů.

Nic nepomáhají četné výzvy mého Náměstka, naopak, moji služebníci se ještě více zmaterializovali a pokrytecky mluví o obnově.

Ne, synu, jediná možná obnova je pravé a upřímné obrácení.

Satan si zpupně vede s drzou opovržlivostí a mnoho mých služebníků to nevnímá anebo se tváří, že to nevnímají.

Jak dlouho ještě? Kolik času zbývá? Modli se, odčiňuj, obětuj Mi utrpení, miluj Mě velice, synu.

Jsi v mém milosrdném Srdci. Ty, „malá kapka vody“, budeš absorbován nekonečnou láskou mého Srdce, rozdrčen pro spásu všech.

Žehnám ti.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Náš nový život

Náš irský kněz P. Patrik Cahill se opět vrací z Říma domů na Zelený ostrov, kde působí jako misionář v různých modlitebních skupinách, v pastoraci mládeže na různých školách, přednáší, zpovídá a slaví bohoslužby. Setkal se s jednou mladou rodinou, ve které poznal silné účinky společné modlitby, a s údivem je s touto rodinou prožívá.

P. Patrik: Bylo to jednou v sobotu večer přede mší svatou. Právě jsem rozmlouval s několika ženami před kostelem v Mitchelstownu u Corku, když přijel nějaký motorkář na Harley Davidsonu a zabočil za roh budovy. Ten asi zbloudil, proběhlo mi hlavou. Bary jsou na hlavní ulici a nikoliv zde. Podle mého soudu mohl mít asi 30 let. Zaparkoval motorku, sňal z hlavy přilbu a vešel do kostela. Skutečně zůstal na celé mši svaté.

Hned po ní jsem zamířil k muži s vyholenou hlavou v koženém obleku, jehož vnější vzhled se vůbec nehodil k člověku, který chodí do kostela. *Jsem P. Patrik a jsem rád, že vás poznávám, představil jsem se. A ihned začal pěkný rozhovor: Hallo, otče, jmenuji se Fridge (Lednička), zněla jeho odpověď. – Jak prosím, Lednička? – Ano, všichni mi tak říkají. Jmenuji se vlastně také Patrik. Ale jako puberták jsem chtěl být vždycky „cool“, tak mi dali přezdívku Fridge. Moji rodiče měli se mnou pořádné problémy, ale i jiní měli se mnou co dělat. Během posledního roku jsem se velmi změnil. – Můžu se zeptat, proč? – Samozřejmě. Bylo to krátce po narození naší dcery Ellamai, když u mojí ženy zjistili nádor jako pomeranč. To všechno změnilo. Nechal jsem práce, abych během chemoterapie mohl pečovat o rodinu. Dělal jsem to rád. Těžké bylo, když nám řekli, že Veronika nemá šanci na přežití.*

Překvapený tím, s jakým klidem mi to všechno Fridge vypráví, zeptal jsem se ho opatrně: *Promiň, z tebe vyzáruje velký pokoj. Jak je to možné?* Fridge bez váhání odpověděl: *Otče Patriku, od té doby, co je Veronika*

nemocná, modlíme se spolu. Bůh za její nemoc nemůže. Očistil naši lásku a vroucně nás spojil. On nás přenesl i přes tuto situaci, to cítím. Proto chodím pravidelně na mši svatou. S naší malou prosíme o uzdravení, ale když to tak být nemá, tak se jednou určitě setkáme na mnohem lepším místě. Prostřednictvím modlitby to velmi dobře chápu, že Bůh je Otec, ať se stane cokoliv. On na nás nikdy nezapomene.

Mlčky jsem poslouchal vyznání víry tohoto motorkáře, kterého jsem před hodinou ještě ani neznal. Jaké upřímné svědectví o smyslu utrpení a hodnotě modlitby! Byl to začátek našeho dlouhého přátelství. Už další den mě Fridge a Veronika O'Mearovi pozvali na návštěvu. Během této návštěvy a mnoha dalších mi pak Veronika vyprávěla o sobě a o „novém životě“ své rodiny.

Veronika: Když jsem chodila od jednoho lékaře k druhému, zjistili mi v říjnu 2009 rakovinu děložního hrdla. Měla jsem jen 31 let a zoufale jsem myslela na manžela a naši malou dvouletou dcerušku Ellamai. Ihned

Fridge (na motorce) se svým švagrem Gerardem

Fridge se svou ženou Veronikou a dcerou Ellamai

následovala chemoterapie, ozarování, ale nepřineslo to žádné výsledky. Proto lékaři v roce 2010 terapii nečekaně ukončili a řekli mi: *Paní O'Mearová, běžte domů a poslední chvíle, které vám ještě zbývají, vychutnejte se svou rodinou.*

Fridge a já jsme doma bezútešně proplakali celé dva dny. Ani jeden z nás nevěřil v Boha, i když jsme vyrůstali v katolických rodinách a jako děti jsme se modlili s celou rodinou každý den večer růženec. Po těch strašných 48 hodinách mě na jedinou k mému vlastnímu překvapení napadla myšlenka: *Jeden člověk mi řekl, že brzy zemřu. Ale je tu ještě někdo jiný, kdo má všechno v rukou.* To mě uklidnilo a potěšilo, i když jsem tehdy byla od Boha daleko a Bůh nebyl pro mě v životě důležitý. Nechočila jsem do kostela ani o Vánocích, ani o Velikonocích. Ale

tehdy jednoznačně zasáhla Boží milost do mého a našeho života.

Někdo, kdo věděl, co právě prožíváme, nám tehdy doporučil, abychom se aspoň chvíli v tichosti pomodlili před vystavenou Nejsvětější svátostí. Zkusili jsme to, i když jsme ani pořádně nevěděli, co je Nejsvětější svátost. Byli jsme jen papíroví křesťané. Zajímavé bylo, že mi mnoho věřících nabídlo před Velikonocemi obraz Božího Milosrdenství s novénou, kterou Ježíš zjevil svaté Faustyně Kowalské. I když jsem o tom předtím nikdy neslyšela a neměla jsem k tomu žádný vztah, ve své nouzi jsem se nověnu pomodlila – samozřejmě i s manželem.

Kromě toho jsme se denně modlili korunku k Božímu Milosrdenství, bez velkých emocí, ale v tichosti jsme proti vši naději doufali v uzdravení. I když mě tato první modlitba neuzdravila, byl to začátek našeho obrácení. Postupně jsme se seznamovali s poselstvím Božího Milosrdenství, ve kterém je velká útěcha, a brzy patřila korunka, mariánský růženec i pravidelná adorace k našemu všednímu dni.

Po dlouhém váhání a dvou nezdařených pokusech vyzpovídat se jsem konečně po Velikonocích vykonala svatou zpověď. Bylo to po 20 letech. Kněz mi, Bohu díky, pomáhal, vždyť jsem od bířmování ve 13 letech zpovědnici zevnitř neviděla. Po zpovědi jsem se cítila leh-

ká jako pírkó, jako by mi sňali z beder velké břemeno. I můj Fridge se cítil podobně. Ten totiž, jako všechny ostatní moje důležité kroky v duchovním životě, udělal s největší samozřejmostí a ochotou se mnou, i toto.

Mohu říct, že Pán Ježíš a Panna Maria se pro nás stali zcela živými a blízkými. Nikdy bych si to dříve nedokázala představit. A není nám smutno po našem starém životě a nechtěli bychom zpět ani na vteřinu. Náhle jsme získali pokoj a s ním něco, co jsme nikdy neměli. Naš rodinný život se zcela změnil: Fridge, povoláním klempíř a řidič nákladáku, úplně vyloučil ze svého slovníku hrubé výrazy a já jsem se přestala dívat na televizi. Do našeho domu jsme umístili pěkné obrazy s náboženskými motivy. Ale změna, která nás nejvíce obšťastňuje, je společná rodinná modlitba. Pro nás, které to během let našeho manželství ani nenapadlo, že bychom se mohli společně pomodlit, stala se modlitba nepopsatelnou zkušeností jednoty a pokojného pocitu bezpečí. Jako třetí se k nám přidala malá Ellamai, která má tři a půl roku.

Ne že bychom v našem duchovním životě neměli nezodpovězené otázky, právě naopak. I teď musíme mnoho poznávat, objevovat a učit se. Nedávno v únoru, když jsem musela opět začít chemoterapii a měla jsem v noci velké bolesti, u mého manžela se vynořila poprvé trýznivá otázka: *Když je Bůh náš Otec, proč dopouští tak těžké utrpení? Přece i my milujeme naši dcerku Ellamai, proto bychom zabránili každému utrpení, jen aby ona netrpěla.*

Nechtěli jsme rebelovat, tak jsme začali korunku k Božimu Milosrdenství a postupně se nám vrátil klid. Omluvili jsme se Ježíši za takové pochybnosti, protože On ví nejlépe, co je pro nás dobré.

Když mám velké bolesti a nedokážu se modlit slovy, zvykla jsem si obětovat svoje bolesti Je-

žíši: jednu hodinu za Svatého otce, další za známého kněze, třetí za někoho jiného... Můj den má mnoho takových hodin, které jsou těžké, ale tím, že je obětuji, dostávají smysl. Toto vědomé darování bolesti beze slov mi pomáhá.

Teď to bylo i během chemoterapie v nemocnici 22. února. Odevzdala jsem Ježíši svůj strach a všechny těžkosti za jednu pacientku, která měla rakovinu a ležela vedle mne. Měla sice daleko k víře, ale očividně blízko k smrti. Tato geoložka v mém věku ve mně vyvolala vzpomínky na mne samotnou před mým obrácením a měla jsem s ní velký soucit. Snad přece jen ve svém srdci dovolí, aby se jí Bůh dotkl.

Díky našemu novému elánu ve víře našli mezitím cestu zpět do kostela moji příbuzní a chodí pravidelně na mši svatou. A některé z mých sester objevily znovu krásu růžence. Dokonce i někteří naši přátelé se nechali „nakazit“ naší radostí z víry.

Tak moje přítelkyně Colette, která byla mistryní v léčení metodou reiki, když viděla, jak jsem se změnila, začala chodit na modlitební setkání. Nejkrásnější na tom je, že našla sílu a vzdala se všeho, co souvisí s reiki.

Nedávno mě dojala nabídka mé přítelkyně Noreen, která se obrátila před několika měsíci a taktó se večer modlila: *Ježíši, dovol mi vzít na sebe jednu noc Veroničinu nespavost.* A skutečně. Tu noc jí nedali usnout její dva synové ve věku 2 a 4 roky. Já jsem spala výjimečně tvrdě a hluboko. Později mi Noreen s úsměvem vyprávěla: *V pět hodin jsem vyčerpaná řekla Ježíši: Teď už musíš vzbudit Veroniku. Já už nemůžu!*

Velmi dobře znám výraz: Já už nemůžu. Ale přesto jsem dnes už tak daleko, že dokážu Bohu i za rakovinu děkovat. Protože skrze tuto nemoc jsme jako manželé našli zpět cestu k modlitbě a víře a začali jsme zcela nový život.

Vítazstvo srdca 79/2011

Ocenil jsem sexuální morálku katolické církve

O čistotě a nevinosti jsem ve svém mládí nikdy nic neslyšel. Pro mě bylo vždy samozřejmé, že mladý člověk má pokud možno co nejdříve mít co nejvíce sexuálních zážitků. Podle tohoto kréda jsem také deset let žil, až jsem v roce 2004 konvertoval do katolické církve.

Byl jsem nadšen především poklady, které jsem náhle v církvi odhalil. Co jsem vlastně věděl o katolické církvi a o její nauce v době, kdy jsem v hloupých rozhovorech na ni nadával a špinil jí? Velice málo.

Nyní mi bylo jasné, že na bezpodmínečné ano Boha k člověku mohu odpovědět jen bezpodmínečným ano, když vezmu víru v Boha vážně. Právě to jsem se chtěl naučit: říct jasné ANO k církvi. To pro mě znamená každou neděli a ještě častěji chodit na mši svatou, pravidelně aspoň jednou za měsíc jít ke svatě zpovědi, modlit se růžencem, stát za svou vírou a podle ní žít. Chtěl jsem i svou sexualitu žít v linii církve. Matka Boží mi na této cestě přišla na pomoc a já jsem poznal spisy sv. Ludvíka Marii Grigniona. Po zasvěcení Panně Marii šlo náhle všechno velice rychle. Moje tehdejší přítelkyně se ode mne odlouči-

la a já jsem měl možnost celému životu dát nový směr.

Gabriele Kuby mi umožnila pochopit sexuální morálku katolické církve a naučil jsem se oceňovat toto nesmírné dobro. Rozhodnutí bylo jasné: Žádný sex před manželstvím. Buď to všechno, nebo nic. Byl jsem ochoten nastoupit i duchovní cestu, pokud by se ukázalo, že mám povolání.

O několik měsíců později jsem poznal na jedné pouti Martinu, svou nynější ženu. Jsem jí vděčný, že mi při tomto setkání zjevila krásu čistého a nevinného života, protože jsem měl příležitost uzavřít pravé přátelství s Martinou a žít tak, jak ona dosud žila: zbaveni sexuálního nátlaku směřovat ke křesťanskému manželství v přátelství s Bohem.

O svátku Panny Marie Růžencové 2006 jsme v klášteře Heiligenkreuz uzavřeli sňatek a od té doby žijeme ve šťastném manželství, které Bůh dosud požehnal dvěma nádhernými syny. Jsem si jist: kdybychom s Martinou nedodrželi podle víry pevně a rozhodně zdrženlivost před manželstvím, nebylo by naše manželství tak pevně a šťastné, jak je dnes můžeme prožívat.

David
(www.only-you.eu)

NOEMOVA ARCHA NA RÝNĚ

V rýnském přístavu v Kolíně kotví od 13. července model starozákonní Noemovy archy. Je 70 m dlouhý a 13 m vysoký a nabízí ve čtyřech poschodích výstavu z biblických dějin. Archu dal zhotovit televizní producent Aad Peters v Holandsku. Archu v Kolíně navštívilo již 5 000 lidí.

„MLADÁ ŠVÝCARSKÁ GARDA“

Papeže v Madridu při SDM bude provázet 60 dětí oděných jako švýcarští gardisté, „aby se papež i na SDM cítil jako doma“. Na zhotovení uniforem bylo zapotřebí 140 m látky, 1300 m stuh a 5000 pracovních hodin. „Gardisté“ budou muset vydržet ve velkém vedru dlouhé čekací hodiny. Tato čestná stráž nemá samozřejmě žádné bezpečnostní úkoly.

Kath-net

Modlitby Lva XIII.

Snávratem tradiční liturgie se vrací do církevní praxe také modlitby Lva XIII. Jsou to prosby, kterými se obrací církev k Bohu v pohnutých dobách a v ohrožení. Modlí se na závěr mše svaté na stupních oltáře před odchodem do sakristie. Protože se tyto modlitby modlí s knězem i lid, používaly se vždy i v národních jazycích. V dobách ohrožení se církev vždy obrací na Pannu Marii, proto začínají prosby třemi Zdrávami a modlitbou Zdrávas Královno. Následuje modlitba *Bože, útočiště naše a sílo*, která se dovolává přímluvy svatých ochránců církve a přednáší tři stěžejní úmysly: obrácení hříšníků, svobodu církve a její vyvýšení.

Následuje modlitba, kterou napsal sám papež Lev XIII. Modlitba prosí svatého archanděla Michaela, vůdce nebeských pluků, aby zmařil útoky Satana. Je to jakoby odpověď na výzvu svatého Pavla: *Vedeme zápas ne proti nějaké obyčejné moci, ale proti knížatům a mocnostem, proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě, proti zlým duchům v ovzduší* (Ef 6,12). Trojí vyzývání Nejsvětějšího Srdce Ježíšova připojil Pius X.

První verze těchto modliteb byla nařízena již za Pia IX. r. 1859 v oblasti církevního státu. Důvodem bylo jeho rostoucí ohrožení. Modlily se tři Zdrávky, Zdrávas Královno a čtyři orace. Lev XIII. rozšířil tyto modlitby na celou církev a čtyři orace nahradil jedinou, která byla velmi podobná té dnešní. Protože již za tři měsíce nato vydal Lev XIII. encykliku *Humanum genus* namířenou proti zednářství, vzniklo přesvědčení, že papeži šlo o obranu proti podvatratné činnosti těchto tajných organizací.

Současně připojil Lev XIII. modlitbu k svatému Michaelu archandělovi, a to na základě vidění, kterého se mu dostalo a ve kterém viděl útoky ďábla na církev v budoucích letech.

Kardinál Nasalli Rocca, biskup v Bologni, napsal ve svém postním pastýřském listě r. 1946: „Nejvyšší moudrý papež Lev XIII., muž vysoké inteligence a jistě nikoliv malého ducha, napsal tuto krásnou a silnou modlitbu. Věta *»kteří světem obcházejí«* má své historické vysvětlení, které nám předal jeho věrný sekretář Mons. Rinaldo Angeli, který stál téměř celý pontifikát Lvu XIII. po boku. Lev XIII. měl skutečně vidění pekelných duchů, kteří se shromáždili nad Věčným městem. Na základě této události, kterou při vši zdrženlivosti sdělil dalším osobám, vznikla modlitba, kterou chtěl papež rozšířit v celé církvi. Napsal vlastní rukou zvláštní exorcismus, který se nachází v Římském rituálu pod titulem *Exorcismus in Satanam et angelos apostaticos* (viz ed. 1954, tit XII, c.III). Vyzýval biskupy a kněze, aby exorcismus zaváděli ve svých diecézích a kostelech. On sám se ho jako první modlil několikrát denně. Jeden papežův prelát nám vyprávěl, že se tento exorcismus modlil i během procházky ve vatikánských zahradách s velkou zbožností a vroucností.“ (*Ephemerides liturgicae* 1955, s. 58)

Papež Pius X. si v roce 1904 přál invokaci k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a obdařil ji odpustky. Když byly uzavřeny Lateránské dohody, a tím byly vyřešeny rozpory mezi Svatým stolcem a italským státem, někteří preláti se domnívali, že modlitba už není potřebná. Pius XI. však dal modlitbě nový úmysl a v roce 1930 nařídil, aby se v modlitbě pokračovalo především s úmyslem dosáhnout náboženské svobody v Rusku. Modlitbu zrušil Pavel VI. v roce 1964 – pět let před zavedením Novus Ordo Missae. Svým charakterem však tyto modlitby plně odpovídají potřebě naléhavých proseb za překonání současné církevní krize.

Matthias Gaudron:
Die Messe aller Zeiten
Překlad -lš-

„Křesťanský terorista“

Ještě nikdy nebyla reakce na šílený čin politiky a mediálně tak rychle a jednostranně zneužitá a instrumentalizována. Případ norského teroristy byl primárně využit jako útok proti křesťanství.

Ze zmatených textů a z jeho curriculum vitae se stalo vymýšlení mozků, které má přesvědčit o křesťanské motivaci norského pachatele. V bulvárním tisku se objevují nápisy: „Křesťanský terorista“. Ostatní jeho charakteristiky jsou zcela zamlčeny: jeho záliba v televizních filmech a hrách s masovými vraždami, jeho příslušnost k zednářské lóži či jeho homosexualita. To by oslabilo obraz „zlého křesťana“, a proto se o tom mlčí.

Mlčí se také o tom, že se Anders Breivik svými tezemi nemůže odvolat ani na jednoho kněze nebo pastora, ať už skandinávského kazatele nebo jižního katolika v dnešní Evropě, který by přímo nebo nepřímo vyzýval ke svaté válce anebo za zabítí druhých sliboval věčnou blaženost, jak je tomu v jiných náboženstvích.

Zamlčuje se také statistika Europolu o teroristických akcích v roce 2010: Tehdy došlo v Evropě ke 160 separatistickým útokům (hlavně baskické ETA), 45 levicově extrémistickým útokům, 3 islamistickým, ale ani k jednomu křesťanskému, ať už z konzervativní, nebo z liberální skupiny. Ten, koho překvapuje malý počet islamistických útoků, měl by si všimnout,

že zlepšená činnost policie přináší své plody: v roce 2010 bylo zatčeno 179 islamistů pro plánování teroristických útoků.

Vedle těchto údajů je relativně podružné, zda se u Breivika jedná o duševní poruchu, šílenství nebo rozpad osobnosti.

Anders Breivik v zednářském úboru

Kampaň, kterou rozvíjí například rakouská levice, nemá za cíl takovým útokům zabránit, což je v případech jednotlivců velmi obtížné. Tato kampaň si klade za cíl získat opět vrch a umlčet všechny, kteří smýšlejí jinak. Kdybychom si položili dialektickou otázku, kterou levice ráda používá, totiž cui bono? – komu má věc posloužit?, museli bychom dospět k závěru, že je jen jeden, kdo chce mít z masové vraždy prospěch: je to politicky hluboce pokleslá levice.

Kath-net
Překlad -lš-

ZÁSLUŽNÁ INFORMAČNÍ AKCE

Členové sdružení „Mládež pro život“ uskutečnila v Klagenfurtu propagační akci na ochranu nenarozeného života. Rozdávala po domech balíčky, ve kterých je originální model dítěte starého deset týdnů, informační skládáčka s obrázky o kráse vyvíjejícího se plodu, s informacemi a adresami, kde je možno hledat pomoc. „Při potratu umírá člověk plný naděje a budoucnosti a mnoho matek pak dlouhá léta trpí,“ říká se v doprovodném dopise, který zve současně na přednášku s občerstvením.

Kath-net

Znamení nebeské ochrany

Každý poutník nebo turista, který přijde na náměstí Svatého Petra, spatří na vysunutém bočním křídle vatikánského paláce ve výšce mozaiku Madony, která nese titul *Mater Ecclesiae* - *Matka Církve*. Mozaika představuje Pannu Marii s Ježíškem. Na obrazu je znak Jana Pavla II. s mottem *Totus tuus*. Obraz je vysoký asi dva metry a byl na toto křídlo umístěn mezi listopadem a prosincem 1981.

Když se Karol Wojtyła po atentátu poprvé vrátil do Vatikánu z kliniky Gemelli, odpovědní pracovníci správy Vatikánu uvažovali o možnosti umístit do dlažby náměstí viditelné znamení označující místo, kde byl papež zraněn, aby připomínalo bolestnou stránku dějin Církve, ale bylo také svědectvím nebeské ochrany.

Záměr Jana Pavla II. byl vysloven bezprostředně: Jeho přáním bylo, aby jako připomínka atentátu byl na náměstí umístěn dobře viditelný obraz Madony. Byl totiž přesvědčen, že ho zachránila. To by byla nejlepší památka na onen 13. květen.

Papež Wojtyła také sdělil, že ho již před rokem někdo upozornil na zvláštní „nedostatek“ na náměstí Svatého Petra: postavu Krista, která se tyčí na průčelí baziliky, obklopují apoštolové a četní světci rozesetí po celé kolonádě, ale není zde obraz Panny Marie.

Ve skutečnosti je krásný obraz Panny Marie v lunetě nad bronzovou branou, ale ten vidíme, jen když stojíme v kolonádě pod velkým vstupním schodištěm.

Papež dodal, že je třeba najít vhodné řešení zasazené do náměstí bohatého na velmi majestátní a sugestivní umění. Byl jsem pověřen, abych navázal kontakt s biskupem Giovannim Fallanim, který byl předsedou komise pro ochranu historických památek Svatého stolce, a Carlem Pietrangelim, ředitelem vatikánských muzeí. Pietrangeli byl nejdříve skeptický. Mons. Fallani sdělil, že před několika měsíci dostal návrh umístit mariánskou mozaiku do jed-

Mozaika Mater Ecclesiae

ného okna ve fasádě na náměstí Svatého Petra. Řekl, že se tam ihned odebere a problém zvaží. Za dvě hodiny nás pozval na náměstí Svatého Petra. Ukázal na okno apoštolského paláce: „Pro mě je řešením umístit obraz do travertinového rámu okna.“ Zeptal se mě, co je za oknem. Byla tam pracovna dvou sester Státního sekretariátu, ale v místnosti bylo ještě jedno širo-

ké okno na boku. Pietrangeli byl překvapen, že se řešení našlo tak rychle v architektonickém komplexu, který se pokládá za nedotknutelný. Především se však návrh líbil Janu Pavlu II. Řekl, že by se mu líbil obraz představující Madonu jako Matku Církve, protože Matka Boží byla vždy spojena s Církví a její blízkost se pociťovala zvláště v obtížných situacích jejich dějin. Vyslovil přesvědčení, že Maria byla 13. května na náměstí přítomná, aby zachránila jeho život.

Mons. Zanini sdělil, že ve vatikánské bazilice nad prvním oltářem vlevo je Madona s Dítětem, která byla za pontifikátu Pavla VI. krásně restaurována a nese název Matka Církve a připomíná datum 21. listopadu 1964, kdy papež Pavel VI. prohlásil Pannu Marii za Matku Církve: Obraz pochází z původní konstantinské baziliky a patřil k těm několika málo věcem, které bylo možno pře-

nést do nové baziliky. Byl přenesen v roce 1607 a vatikánská kapitula ho korunovala v roce 1645. Jelikož Madona pocházela ze sloupu v atriu předchozí baziliky, nesla jméno *Madonna della colonna*.

Všichni se shodli, že obraz bude reprodukován jako mozaika a dostane název *Mater Ecclesiae*. Zhotovil jej prof. Virgilio Cassio se dvěma experty a respektoval původní charakteristiky. Zvýraznil barvy obrazu, aby vynikl i při pohledu z dálky. Do dolní části mozaiky byl umístěn znak a heslo Jana Pavla II. Do základu pak byl vepsán titul: *Mater Ecclesiae*. Technická správa připravila kovový rám a obraz byl instalován na vybrané místo.

Dne 8. prosince 1981 po Andělu Páně požehnal Jan Pavel II. obraz jako znamení ochrany, kterou Panna Maria poskytuje papeži i celé Církvi i těm, kteří přicházejí na náměstí Svatého Petra.

Do dlažby na náměstí byla umístěna mramorová dlaždice se znakem Jana Pavla II., která označuje přesné místo, kde byl zraněn.

L'Osservatore Romano
1. července 2011
Překlad -lš

Mozaika Mater Ecclesiae je umístěna v zazděném okně apoštolského paláce

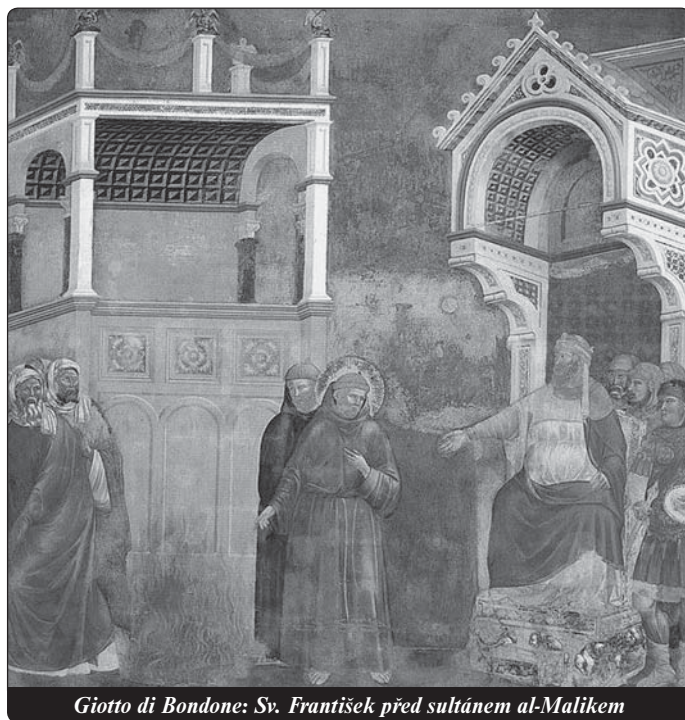
Assisi již po desetiletí má sloužit míru mezi náboženstvími. Za tento symbolický status děkuje umbrijské město, které se svými cimbuřími a věžemi tak vyjímá na hoře Subasio, svému slavnému synu, svatému Františkovi († 1226). Pro mnoho křesťanů se stal předchůdcem mezináboženského dialogu. Celou svou bytostí, která byla naplněna velkou úctou ke každému stvoření, zvláště ke každé osobě bližního, a svou zářící láskyplnou důstojností, která dodnes okouzluje lidi různého názorového zaměření, ztělesňuje současně opak každého fanatismu, na jehož konto spadají rozmišky mezi náboženstvími a jejich příslušníky.

Svatý František žil ovšem v době křesťanského středověku, čili v době velké shody v otázkách víry, a měl tedy pramálo příležitostí k mezináboženským setkáním a rozhovorům. Přesně vzato, je jen jediná událost, která by mohla být východiskem pro moderní rádo-by patronát Chudáčka, totiž jeho vystoupení před sultánem al-Kamilem Mohamedem al-Malíkem. K jejich setkání došlo při 5. křížové výpravě v roce 1219 v Damiette blízko ústí Nilu a je historiky bezpečně doloženo i v nefrantiškánských pramenech.

Mezi slavnými Giottovými freskami v horním chrámu baziliky svatého Františka v Assisi najdeme působivé zobrazení tohoto setkání: na pravé straně sedí sultán na trůně obklopen svými dvořany a uprostřed stojí světec v působivém znázornění s jedním spolubratrem, vedle nich hoří oheň a na levé straně je několik mužů, kteří se dávají na útěk. Pozorovatel se může o celé scéně informovat v *Legendě Maior* známé pod titulem „Anděl šesté pečeti“ od sv. Bonaventury († 1274) o životě svatého zakladatele (IX, 8):

František plný touhy po šíření víry a po mučednické smr-

ti se odebere s jedním průvodcem k Saracénům, kteří s bratry nejdříve špatně nakládají, ale pak je pustí k sultánovi. Když se sultán ptá na důvod jejich příchodu, „dá mu Kristův služebník smělou odpověď, že je vyslali nikoliv lidé, ale nejvyšší Bůh, aby jemu a jeho lidu ukázal cestu k Bohu a hlásal evangelium.“

Giotto di Bondone: Sv. František před sultánem al-Malíkem

Pak kázal před sultánem s takovou neohrožeností, duchovní silou a nadšením o jednom a trojjediném Bohu a Vykupiteli lidí Ježíši Kristu, že se zdálo, jako by se na něm vyplnilo slovo evangelia: „Dám vám výmluvnost a moudrost, které žádný protivník nebude schopen odolat.“ (Lk 21,15)

Na sultána jeho vystoupení zapůsobilo a prosil ho, aby u něho zůstal. Osvícen Bohem dal mu však Boží služebník odpověď: „Chceš-li se i se svým lidem obrátit ke Kristu, rád u tebe zůstanu. Kdybys však měl váhat, zda pro víru v Krista máš opustit Mohamedův zákon, pak nech zapálit velký oheň a já do něho vstoupím i s tvými kněžími, abys tak mohl poznat, která víra je svatá a jistá a kterou musíš právem přijmout.“ Jak tato, tak všechny další zkoušky ohněm, při kterých chtěl světec na Kristovo svědectví projít ohněm, ztroskotaly na bázlivosti islámského vládce a jeho lidí. František však odmítl dary, které mu sultán nabízel „pro spásu své duše“ pro chudé křesťany nebo kostely, protože všechny peníze pokládá pouze za břemeno, a poznal, že „semeno víry nemohlo v srdci sultána zapustit kořeny“.

Pokud jde o toto setkání, je nápadná samozřejmost, s jakou František vykonává své misijní dílo. Moderní otázky, jako zda muslimové a křesťané uctívají stejnou nejvyšší bytost, jsou pro něho příliš abstraktní. Jemu jde pouze o trojjediného Boha a Pána, který jako člověk „nám byl podoben ve všem kromě hříchu“ (Žid 4,15), sestoupil v chudobě do jeslí a v jehož jménu je výlučně možná spása (srov. Sk 4,12).

Mezináboženský dialog jako takový se zde jeví velmi ubohý a má pramálo společného se současnými akcemi, které probíhají se zcela jiným předznačením. Ale neměl by svatý František posloužit jako směrodatný ukazatel pro budoucí církev, která musí být jak mírumilovná, tak silně misijní, daleko vzdálená od bojového fanatismu stejně jako od jakéhokoliv indiferentismu, který dnes svádí křesťanství plíživě k odpadu?

-sks- 3/2011
Překlad -lš-

KŘESŤANSKÁ STAVBA V TURECKU

Od roku 2003 usilují křesťané o povolení kostela ve východotureckém městě Van. V tisku bylo oznámeno, že úřady povolení udělily. Ačkoliv zákaz takových staveb byl oficiálně zrušen, je zatím svěcení nových chrámů zcela ojedinělé.

NEJSTARŠÍ KOSTEL V USA

Archeologové našli zbytky pravděpodobně nejstaršího kostela na půdě USA. Kostel pochází z roku 1677. Je to největší a nejstarší kostel z doby španělské kolonizace. Nalezené nádobky jsou španělského a indiánského původu. To by nasvědčovalo, že se zde modlili spolu kolonizátoři i původní domorodci. V puritánských kostelech to nebylo zvykem.

NOVÝ PAPAMOBIL

Při své návštěvě v Německu v září převezme Benedikt XVI. nový papamobil od firmy Mercedes. Bude opět perleťově bílý a bude vybaven také elektrickým pohonem, se kterým může ujet asi 30 km. Bude však mít i klasický motor, aby byl v případě potřeby schopný rychlé jízdy.

Kath-net

Problémy s uznáním tohoto jednoznačného primátu Petra a jeho nástupců začaly v církvi teprve později, a to od té doby, co k církvi přistoupilo i pozemské panování, které začalo přehlížet Kristova slova: „Mezi vámi tomu tak nebude.“ Je to zvláště patrné na Východě. Tzv. autokefalie neboli nezávislost je zde letitý problém, který rozbujel nejdříve ve vztahu mezi samotnými místními církvemi. V těchto mocenských nárocích hrál velkou roli také nacionalismus. Ruská pravoslavná církev svou autokefalií datuje až od roku 1448. O praxi autokefalie bychom mohli říct to, co řekl Pán o Mojžíšově „západním listku“: vznikla pro tvrdost srdce, ale na počátku tomu tak nebylo. Na Západě se vyhroutil odpor proti autentickému primátu v podobě reformace a projevuje se dodnes všude tam, kam proniká příznačně pojmenovaný „protestantský“ duch. Tato mentalita, která církev rozštěpuje, je už tak hluboce zakotvena, že je obtížné si vůbec představit, kdy a jak by mohla být překonána. Není vyloučeno, že se tak stane až za historicky zcela nových okolností. Navzdory pokusům o otevřenost církve světu nepřátelství vůči křesťanství stále natolik silí, že se můžeme dočkat situace, kdy se křesťané opět ocitnou v katakombách: Budete ode všech nenáviděni pro mé jméno. Teprve pak dojde ke změně smýšlení všech křesťanů. Buď to odpadnou, což se už předem hojně děje, nebo pochopí, že být křesťanem znamená vrátit se k prvotní lásce a k autentickému evangeliu. Jednota se obnoví, až křesťané začnou usilovat o jiná místa a postavení: ten, kdo chce být velký, bude služebníkem, a kdo by chtěl být první, bude otrokem všech. Z velké zkoušky vzejde křesťanství, které se už nevrátí k světskému panování. Toto panování možná mělo i svá slavná období, ale přesto o něm platí, že by mu bylo lépe, kdyby se vůbec nenarodilo. Modleme se, aby se tak stalo s co nejmenšími ztrátami, rozumí se ztrátami lidských duší.

-lš-

„Jak neproniknutelná jsou Boží rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? ...Vždyť od něho a skrze něho a pro něho je všechno.“ Nevím, co koho napadá, když tato slova náhodou čte nebo slyší od ambonu, jak je tomu tuto neděli. Pavel tu propuká v jasot nad skutečností, jaké divy může působit Boží milost, která probouzí víru. Šlo o velmi specifickou situaci tehdejší doby. Není pro nás snadné dnes do ní proniknout. Zkusme se proto rozhlédnout, zda bychom nenašli někde kolem sebe příklad, nad kterým bychom mohli podobně zajásat.

Dříve, než budete pokračovat v četbě, zalistujte na stranu 8 a zahleďte se na fotografii rodiny O'Mearových. Nezáří na vás z očí tohoto trojlístku zcela nefalšovaná, podmaňující radost? Jas v těchto očích nevyvolal pokyn fotografa, ten pramení přímo z hloubi jejich srdce, malou Ellamai nevyjímaje. Je to fotografie z března 2011. Kdo nezná tuto rodinu, sotva uvěří, že se dívá na tvář matky, která trpí již téměř dva roky nevléčitelným a bolestivým zhoubným nádorem. A každému, kdo neví, co je to víra v Boha, se bude zdát nepochopitelné a neuvěřitelné, že tato rodina může pokládat matčinu chorobu nikoliv za neštěstí, ale za největší požehnání, jakého se jí dostalo, takže by se k dřívějšímu životu nechtěla ani na chvíli vrátit. Z celého příběhu se dokonce dovídáme, že ti, kteří je znají zblízka, jsou příkladem a opravdovostí jejich radosti doslova strženi k následování. Tak přesvědčující je radost, pramenící z jejich víry a lásky.

Utrpení a bolesti se dnešní lidé bez víry tak bojí, že jsou ochotni raději ukončit život, než aby ji snášeli. Odmítají Boha a vyčítají mu, jak může bolest sesílat a dívat se, jak lidé trpí. Ale takto zlověstně vypadá jen utrpení vytržené ze souvislosti. Utrpení nestvořil Bůh. Bůh je Život a dárce života, který utrpení a smrti, které proti jeho vůli přišly na svět, dokázal dát zcela opačný smysl.

Bolest a smrt nepochází od toho, kdo nás miluje, ale od toho, kdo nás nenávidí. Smrt u utrpení nám způsobil ďábel. Učinil tak ze závidění a z nenávidění, protože jiného vztahu není ani schopen. Pokud se vám zdá, že umí postupovat také jinak, pak to není nic jiného než ukázka, jak prohnáné je mistrovství otce lži.

Na slovíčko

Stalo se však něco, s čím Satan rozhodně nepočítal. Nebeský Otec dokáže zvrátit jeho dílo v pravý opak. Jen si představte, jakým zklamáním, jakou porážkou pro Zlého je právě tato fotografie rodiny O'Mearových. Je to pokračování onoho pokoření, které prožil na Kalvárii, když vším tím, co si přichystal na nenáviděného Nazaretského za to, že mu vytrhl tolik jeho kořistí, sám sobě uchystal smrtelnou porážku. Je to láska, která dokáže bolest učinit nejen snesitelnější, ale dokáže ji obrátit dokonce v dar požehnání nejen pro trpícího, ale i pro jeho okolí, a to ani nevíme, kam až to okolí sahá. Aby ďábel dosáhl svého, musel by učinit to, čeho není schopen: zničit lásku. Jenže Láska je Bůh. Ta nemocná a trpící Veronika se může proto tak opravdově a bez přetvářky usmívat, protože silnější než bolest je vědomí, že její manžel i její dítě ji bezmezně milují. Láska je neúčinnější anestetikum, které nejen utiňuje bolest, ale učiní z ní dokonce ničím nevyvážitelný dar pro druhého. Ďáblova porážka je v tom, že právě utrpení dává lásce její velikost, takže radost lásky je vždy větší než její bolest.

Do této rodiny, která otevřeně přijala Boží nabídku, vstoupila milost v podobě požehnání, jakým je pro ni společná modlitba. Právě při této modlitbě prožívají hlavní plod lásky, neocenitelný pocit jednoty, míru a bezpečí. Tento zážitek vzájemnosti a společenství dokáže překrýt všechny těžkosti. „Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou je-

ho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání. Neboť kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem?“

Do rodiny však může vstoupit daleko zhoubnější nádor než rakovina dělohy. Je to nádor nesouladu, sobectví a nevěry. Dokud se však manželé spolu modlí, sotva budou pomýšlet na rozchod. Společná modlitba v zárodku odstraňuje nesoulad a obnovuje harmonii, takže slunce nezapadá nad našim hněvem. Není možné říkat společně Bohu: Tebe milujeme, ale sebe ne. Láska buď proudí v celém tomto trojúhelníku mezi všemi, nebo neproudí vůbec. Bůh je Láska! Jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání!

Co chtějí Bohu radit ti, kteří radí manželům: „Rozved'te se“? Není moudřejší jeho rada: „Modlete se a nikdy nepřestávejte“? Malá Ellamai se může usmívat i na klíně maminky, která je tak těžce nemocná. Tady se všichni milují. Jak by se však tvářila, kdyby se maminka s tatínkem rozcházeli? Umíme si vůbec představit, jak krutý a bolestný a neřešitelný rozpor prožívá dítě, když zjišťuje, že jeho rodiče, které miluje, se nemilují? Hrouť se mu celý jeho svět, protože ti dva jsou pro něho vším, všechny jeho jistoty a radosti začínají a končí s láskou maminky a tatínka. Zhroucení rodiny prožívá jako největší neštěstí, které ho poznamená na celý život. Výzkum, který sledoval 1500 lidí po dobu 80 let, zjistil, že rozchod rodičů je pro dítě těžší než všechny jiné katastrofy, včetně jejich smrti, a je to jeden z faktorů, který nejvíce zkracuje lidský život. Největší dar, který mohou dát rodiče dětem, je jejich věrná vzájemná láska. Manželský slib lásky a věrnosti až do smrti by měl obsahovat jednu zcela praktickou doložku: ani jeden den bez společné modlitby. Jak by nám nebeský Otec nedopomohl k radosti a jednotě, když právě kvůli ní nás stvořil a založil naše společenství? Ó jak bezedná je jeho štědrost, moudrost i poznání!

-lš-

Pondělí 22. 8. 2011: 6:05 Obec Banka 6:15 Kněz zpívající reggae 6:30 Cesty za poznáním: Šanghaj 6:55 Přejeme si... 7:15 P.S.: P. Zdeněk Jančařík, SDB - Primice P. Martina Poláčka 7:40 Hlubinami vesmíru s Mgr. Antonínem Vítkem, výzkum sluneční soustavy (1. díl) 8:20 Mašinky 8:30 Osemsto 8:55 BET LECHEM - vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz 9:10 Trnavská brána: Folklorní sůbor Trnačan 9:25 Svět ze hřbetu koně 10:00 Nedělní čtení: 21. neděle v mezidobí 10:30 Ekoauto (20. díl) 10:45 Salesiáni na Haiti 11:15 Animovat znamená vdechnout život 11:30 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 11:40 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 11:45 Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Písnový koncert (1. část) 12:55 Historie Světových dnů mládeže 13:05 Jan Pavel II., etapy apoštolátu 14:00 Záblesk naděje: Rok po tsunami 14:30 Cesty za poznáním: Barcelona 15:00 U Pastýře: s hostem Jiřím Davidem [P] 16:00 JuniorTV Kopřivnice (9. díl) 16:20 GOODwillBOY IV. (10. díl) 17:05 NOEparáda (126. díl) 18:00 Uganda, trpící perla Afriky 18:25 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 18:30 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku [P] 18:40 Děti z Hartmanic 19:10 Never more 19:25 Přejeme si... 19:45 Pro zdraví (23. díl): Debata - poruchy makuly 19:55 Z pokladů duše: Tomáš Holub - Hřichy proti Církvi 20:00 Klapka s... (10. díl): Bohumilem Kheilem [P] 21:00 Trnavská univerzita 21:15 Na koberečku (57. díl) [P] 21:35 Můj domeček 22:00 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Jak si uchovat pokoj v srdci 23:15 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 23:30 Noemova pošta 2011: srpen 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 23. 8. 2011: 6:05 Zakynthos 6:25 Slavnostní koncert ze Křtin u Brna 7:40 Cesta k andělům (41. díl): Daniela Drtinová 8:30 Obec Moravany nad Váhom 8:40 Animovat znamená vdechnout život 8:55 Atlas Charity: Stacionář v Ostrově 9:00 Peru - Cesta slibu 9:20 Osemsto 9:50 Andělka 10:25 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Jak si uchovat pokoj v srdci 11:40 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 11:45 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (19. díl): Dechovka 12:35 Never more 12:45 Detviánske kríže 13:00 Historie Světových dnů mládeže 13:10 Křižovatky Dany Němcové (7. díl) 13:40 Cesty za poznáním: Šanghaj 14:05 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 14:30 Kulatý stůl: Je demokracie zneužitelná? 16:05 Přejeme si... 16:25 Poodří - mokřady mezinárodního významu České republiky [P] 17:05 BET LECHEM - vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz 17:20 Příběh medvídky pandy (3) 18:00 Noeland (20. díl) 18:25 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 18:30 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce [P] 18:40 Zikův svět zvířat (11. díl): Vzácní a vyhynulí 19:10 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 19:20 Bubnování s Čtyřlístkem 19:35 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 19:40 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 [P] 20:00 Po stopách apoštola Pavla (7. díl) [P] 20:30 Každý rok je v Praze jaro, každý rok je Pražské jaro. Opus I [P] 21:35 GOODwillBOY IV. (10. díl) 22:20 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 22:35 Hlubinami vesmíru s Mgr. Antonínem Vítkem, výzkum sluneční soustavy (1. díl) 23:15 P.S.: P. Zdeněk Jančařík, SDB - Primice P. Martina Poláčka 23:40 Přejeme si... 0:05 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (12. díl): Pod Javorinú 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 24. 8. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 6:20 U Pastýře: s hostem Jiřím Davidem 7:20 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 7:30 Můj domeček 7:50 Každý rok je v Praze jaro, každý rok je Pražské jaro. Opus I 8:50 Never more 9:00 Pro vita mundi (127. díl): Pavel Tunák II. 9:45 Společně

na cestě 10:00 Generální audience Benedikta XVI. [L] 11:05 Naše peníze, jejich osud 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Klapka s... (1. díl): Alenou Krejčovou 13:05 Záblesk naděje: Rok po tsunami 13:40 Koncert skupiny MRRK /CZ/: Festival pod věží 2010 14:05 P.S.: P. Zdeněk Jančařík, SDB - Primice P. Martina Poláčka 14:30 Na koberečku (57. díl) 14:45 Osemsto 15:10 Obec Banka 15:20 Trnavská brána: Ludová hudba - srodenci Chudobovci 15:35 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 15:55 NOEparáda (126. díl) 16:45 Kněz zpívající reggae 17:00 V posteli (8. díl) 18:00 Svatá Kateřina Sienská 18:25 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 18:30 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání [P] 18:40 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (12. díl): Pod Javorinú 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 20:25 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (1. část) 21:10 Franz Liszt: Virtuóz hudby 22:00 Zánik bitevní lodi Roma (1. díl) [P] 22:35 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 22:45 Generální audience papeže Benedikta XVI. 23:20 Cesty za poznáním: Barcelona 23:50 Slavnostní koncert ze Křtin u Brna 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 25. 8. 2011: 6:05 Ekoauto (20. díl) 6:20 Záblesk naděje: Rok po tsunami 6:50 Sandra 6:55 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 7:15 Platinové písničky (19. díl): Dechovka 7:45 Historie Světových dnů mládeže 7:55 Noeland (20. díl) 8:20 Příběh medvídky pandy (3) 9:00 Bubnování s Čtyřlístkem 9:15 Po stopách apoštola Pavla (7. díl) 9:50 Kulatý stůl: Je demokracie zneužitelná? 11:20 Přejeme si... 11:40 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 11:45 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Slavnostní koncert ze Křtin u Brna 13:25 Generální audience papeže Benedikta XVI. 13:55 Svět ze hřbetu koně 14:25 Pro vita mundi (127. díl): Pavel Tunák II. 15:05 Salesiáni na Haiti 15:35 Zakynthos 16:00 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 16:15 Křižovatky Aleše Jalušky (8. díl) 16:45 Cesty za poznáním: Šanghaj 17:10 JuniorTV Kopřivnice (9. díl) 17:35 Ja, Vlado Bočev [P] 17:45 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 18:00 Zikův svět zvířat (11. díl): Vzácní a vyhynulí 18:25 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 18:30 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr [P] 18:40 Cesta k andělům (41. díl): Daniela Drtinová 19:30 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frýdlantu nad Ostravicí 19:40 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 20:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (14. díl): manželé Jan a Liselotte Rokytovi [P] 21:10 Mašinky 21:20 P.S. P. Petr Dujka - mše sv. s farností Dolní Bečva 21:45 Přejeme si... 22:10 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 22:25 Děti Ventanas 22:50 NOEparáda (126. díl) 23:40 Peru - Cesta slibu 0:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 0:20 V posteli (8. díl) 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 26. 8. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 6:20 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 6:30 NOEparáda (126. díl) 7:20 Hlubinami vesmíru s Mgr. Antonínem Vítkem, výzkum sluneční soustavy (1. díl) 8:00 Cesty za poznáním: Barcelona 8:25 Matka Tereza 8:30 Obec Banka 8:40 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (1. část) 9:25 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 9:40 Na koberečku (57. díl) 9:55 Klapka s... (1. díl): Alenou Krejčovou 11:00 Příběh medvídky pandy (3) 11:40 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 11:45 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:25 Ja, Vlado Bočev 12:35 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 13:00 Písnový koncert (1. část) 13:50 Matka Tereza 15:25 Záblesk naděje: Rok po tsunami 16:00 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 16:15 Detviánske kríže 16:30 Bubnování

s Čtyřlístkem 16:45 Koncert skupiny MRRK /CZ/: Festival pod věží 2010 17:10 Po stopách apoštola Pavla (7. díl) 17:40 Můj domeček 18:05 Pro zdraví (28. díl): Emanuel 18:15 Animovat znamená vdechnout život 18:30 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti [P] 18:40 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 18:45 V posteli (8. díl) 19:40 Na koberečku (57. díl) 20:00 Otazníky: Pedofilie 21:30 Obec Banka 21:40 Matka Tereza 21:45 Sandra 21:55 Nedělní čtení: 22. neděle v mezidobí [P] 22:25 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (41. díl): Daniela Drtinová 23:35 Křižovatky Aleše Jalušky (8. díl) 0:05 Zánik bitevní lodi Roma (1. díl) 0:35 Cesty za poznáním: Šanghaj 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 27. 8. 2011: 6:05 P.S. P. Petr Dujka - mše sv. s farností Dolní Bečva 6:30 Křižovatky Aleše Jalušky (8. díl) 6:55 Zakynthos 7:15 Osemsto 7:40 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 8:00 Noeland (20. díl) 8:25 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 8:30 Zikův svět zvířat (11. díl): Vzácní a vyhynulí 9:00 Simba, lví král (1. díl) [P] 10:05 NOEparáda (126. díl) 10:55 OVCE.sk: Bez kožušeka 11:00 V posteli (8. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 12:25 Nedělní čtení: 22. neděle v mezidobí 12:55 Přejeme si... 13:20 Kněz zpívající reggae 13:40 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (12. díl): Pod Javorinú 14:30 Noekreace aneb Vandrování (101. díl) 14:40 Peru - Cesta slibu 15:00 Primiční mše svatá P. Pavla Martinka [P] 16:35 Platinové písničky (19. díl): Dechovka 17:05 Generální audience papeže Benedikta XVI. 17:40 Misie na živo: s P. Antonem Odrobňákem SDB 18:40 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti 18:50 Sedmihlášky: Jede šohaj z Vídně 18:55 Po stopách apoštola Pavla (7. díl) 19:25 Nedělní čtení: 22. neděle v mezidobí 20:00 Cesta k andělům (49. díl): minoritě bratr Bohdan a Robert 20:50 Putování modrou planetou: Austrálie 21:35 Salesiáni na Haiti 22:10 Svět ze hřbetu koně 22:40 Historie Světových dnů mládeže 22:50 Obec Moravany nad Váhom 23:05 U Pastýře: s hostem Jiřím Davidem 0:05 Písnový koncert (1. část) 0:55 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frýdlantu nad Ostravicí 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 28. 8. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 22. neděle v mezidobí 6:45 Ja, Vlado Bočev 6:55 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (14. díl): manželé Jan a Liselotte Rokytovi 8:10 Kněz zpívající reggae 8:25 Detviánske kríže 8:40 Bubnování s Čtyřlístkem 9:00 Záblesk naděje: Rok po tsunami 9:30 Na koberečku (57. díl) 9:50 Kdo chce kam... 10:30 Mše svatá z Újezdu u Valašských Klobouků [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 12:40 Uganda, trpící perla Afriky 13:05 Platinové písničky (21. díl): Dechovka 13:40 Cesta k andělům (49. díl): minoritě bratr Bohdan a Robert 14:30 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frýdlantu nad Ostravicí 14:35 Podmořské útesy St. Johns reefs 14:55 Noekreace aneb Vandrování (102. díl) [P] 15:05 Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (1. část) 16:20 Zikův svět zvířat (12. díl): Zvířecí koktejl [P] 16:45 Sedmihlášky: Žaby 16:50 Noeland (20. díl) 17:15 Simba, lví král (1. díl) 18:15 V posteli (8. díl) 19:15 Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Dopisy z rovníku 20:40 Flauto colorato 21:40 Zvěčněné šupolím [P] 22:00 Po stopách apoštola Pavla (7. díl) 22:30 Obrázky z Jogllandu 22:45 Trnavská brána: Ludová hudba - srodenci Chudobovci 23:00 Nedělní čtení: 22. neděle v mezidobí 23:30 Ja, Vlado Bočev 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 8. 2011 0:20 Můj domeček 0:40 Poslech Radia Proglas [L].

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mt 16,13-20

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr - Skála - a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ Potom důtklivě přikázal učedníkům, aby nikomu neřekli, že je Mesiáš.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na nový, volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov ŠKOLA BLAHOŠLAVENSTVÍ**, který souvisí s pastorační přípravou na rok 2013.

Duchovní obnova na téma **Blahoslavení chudí v duchu** se uskuteční **ve dnech 3.-4. 9. 2011**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 29. 8. 2011** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

BISKUPSTVÍ KRÁLOVÉHRADSKÉ - DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY NABÍZÍ:

- 10. 9. 2011** V. den s řeholnicemi pro seniory - klášter Školských sester de Notre Dame v Hradci Králové, začátek v 10 hodin
- 19.-22. 9. 2011** duchovní obnova nejen pro seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum - Janské Lázně
- 3.-6. 10. 2011** manželská setkání seniorů - I. turnus, Marianum - Janské Lázně
- 6.-9. 10. 2011** manželská setkání seniorů - II. turnus, Marianum - Janské Lázně
- 17.-20. 10. 2011** duchovní obnova pro seniory a animátory seniorů s P. Janem Rybářem SJ, Marianum - Janské Lázně

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezehk.cz • web: <http://www.dcskhk.cz>.

Ve **Vlastivědném muzeu Švábenice u Vyskova** je každou neděli od **4. září do 6. listopadu 2011** otevřena nová výstava s názvem **SVATÝ VÁCLAV, DĚDIC ČESKÉ ZEMĚ**. Otevřeno je vždy v neděli odpoledne **od 14 do 17 hodin**. K vidění je nepřehledné množství různých dokumentů o životě tohoto hlavního patrona českého národa. Spolu s výstavou můžete zhlédnout příležitostně stálé expozice jak ve Vlastivědném, tak i v Kostelním muzeu. (Muzea jsou otevřena vždy v době konání výstav, nebo po dohodě se správcem muzea kdykoliv.) **Vstupné dobrovolné**. Jste srdečně zváni.

Liturgická čtení

Neděle 21. 8. - 21. neděle

v mezidobí

1. čt.: Iz 22,19-23

Ž 138(137),1-2a.2bc+3.6+8bc

Odp.: 8bc (*Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, dílo svých rukou neopouští!*)

2. čt.: Řím 11,33-36

Ev.: Mt 16,13-20

Slovo na den: To ti nezjevilo tělo a krev.

Pondělí 22. 8. - památka Panny Marie Královny

1. čt.: 1 Sol 1,1-5.8b-10

Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b

Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 23,13-22

Slovo na den: Sami do něho.

Úterý 23. 8. - nez. pam. sv. Růženy z Limy

1. čt.: 1 Sol 2,1-8

Ž 139(138),1-3.4-6

Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš.*)

Ev.: Mt 23,23-26

Slovo na den: Desátky z máty, z kopru a z kmínu.

Středa 24. 8. - svátek

sv. Bartoloměje

1. čt.: Zj 21,9b-14

Ž 145(144),10-11.12-13ab.17-18

Odp.: srov.12 (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)

Ev.: Jan 1,45-51

Slovo na den: Uvidíte nebe otevřené.

Čtvrtek 25. 8. - nez. pam.

sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina nebo sv. Ludvíka nebo sv. Josefa Kalasanského

1. čt.: 1 Sol 3,7-13

Ž 90(89),3-4.12-13.14+17ab

Odp.: srov. 14 (*Nasyť nás, Pane, svou slitovností, abychom se radovali.*)

Ev.: Mt 24,42-51

Slovo na den: Aby jim dával včas jídlo.

Pátek 26. 8. - ferie

1. čt.: 1 Sol 4,1-8

Ž 97(96),1+2b.5-6.10.11-12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Mt 25,1-13

Slovo na den: Ženich je tady, jděte mu naproti.

Sobota 27. 8. - památka sv. Moniky

1. čt.: 1 Sol 4,9-11

Ž 98(97),1.7-8.9

Odp.: srov. 9 (*Hospodin přišel soudit národy podle práva.*)

Ev.: Mt 25,14-30

Slovo na den: Svěřil jim svůj majetek a odcestoval.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. - 27. SRPNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 8.		PO 22. 8.		ÚT 23. 8.		ST 24. 8.		ČT 25. 8.		PÁ 26. 8.		SO 27. 8.	
Antifona	812	912	1478	1664	841	945	1673	1892	873	978	889	995	1768	1990
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1479	1665	842	945	1481	1667	873	978	889	996	1769	1990
Antifony	813	914	828	929	843	946	1674	1893	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	1654	1871	847	950	1674	1894	877	983	893	1000	1770	1991
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1479	1665	847	950	1675	1894	1482	1669	894	1001	1485	1672
Prosby	817	917	1655	1872	847	951	1675	1894	878	983	894	1001	1771	1992
Závěrečná modlitba	712	803	1479	1665	1480	1666	1482	1668	1483	1669	894	1001	1485	1672
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	792	890	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	1676	1895	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	1482	1668	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:	SO 20. 8.													
Hymnus	807	907	821	922	1660	1877	852	956	1677	1897	883	989	900	1007
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	1678	1897	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1678	1897	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1663	1880	856	960	1680	1900	887	994	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	1479	1666	856	960	1681	1900	1483	1670	904	1012
Prosby	811	911	826	927	1664	1881	856	960	1681	1900	888	994	904	1012
Záv. modlitba	712	803	712	803	1479	1665	1480	1666	1482	1668	1482	1669	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

KALENDÁŘE 2012

ŽÍT SVÉ POVOLÁNÍ

Liturgické kalendárium a čtení Jiří Kočenda • Redakce Věra Mrtvá a Daniel Dehner • Výběr textů Věra Mrtvá

Týdenní stolní kalendář na rok 2012 s občanským a liturgickým kalendářem. Obsahuje mnoho potřebných informací k prožívání liturgického roku: souřadnice liturgických čtení na každý den v roce, vyznačení liturgických barev, označení zasvěcených svátků, prosebných a odpustkových dnů přímo u příslušného dne v týdnu. Pro jednotlivé týdny byly vybrány citáty světců, významných osob církevních dějin i méně známých autorů, a to na téma povolání člověka. Součástí kalendáře jsou také informace o slavení prvních čtvrtků, pátků a sobot.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • 240x165 mm, 59 Kč

MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA KODETA

Texty a fotografie Vojtěch Kodet

• *Další fotografie Ignác Mucha, Josef Pinkava a Serafim Jan Smejkal*

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2012. Ke každému týdnu je přiřazena krátká myšlenka a ilustrativní fotografie.

Karmelitánské nakladatelství • 240x135 mm, 59 Kč

SLOVO NA CESTU

Texty Mons. Mgr. Pavel Posád • Fotografie Petr Sypták, Jan Sypták, Blažena Syptáková a Tomáš Marek

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2012. Každý týden obsahuje krátké texty českobudějovického biskupa Mons. Mgr. Pavla Posáda s ilustrativními fotografiemi.

Sypták • 230x140 mm, 59 Kč

DĚDICTVÍ OTCŮ

Texty Marie Vyšohlíková • Fotografie Vojtěch Kodet, Josef Pinkava a Pavel Kindermann

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2012. U každého týdne je fotografie kostela, kaple či jiného církevního objektu s krátkým textem o historii objektu.

Karmelitánské nakladatelství • 240x135 mm, 59 Kč

MARIA, PANNA NEPOSKVRNĚNÁ

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2012. Každý týden obsahuje modlitbu k Panně Marii a fotografii chrámu zasvěceného Neposkvrněnému Početí a Srdci Panny Marie.

Cor Jesu • 230x160 mm, 59 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Višek, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že metodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137141 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřízujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.